

Chuyện Tình Tiếu Thư

Contents

Chuyện Tình Tiếu Thư	1
1. Chương 1 : Gặp Nhau	1
2. Chương 2 : Hiểu Lầm	3
3. Chương 3 : Hóa Giải	4
4. Chương 4 : Bất Ngờ	5
5. Chương 5 : Số Phận	8
6. Chương 6	10
7. Chương 7	12
8. Chương 8	14
9. Chương 9	18
10. Chương 10 - End	25

Chuyện Tình Tiếu Thư

Giới thiệu

-Trần Minh Nguyệt (16t) : là một cô gái xinh xắn, dễ thương, ngoai hình chuẩn so với tuổi. Học giỏi

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chuyen-tinh-tieu-thu>

1. Chương 1 : Gặp Nhau

Minh Nguyệt sống ở nhà họ Trần cũng được 10 năm rồi. Năm đó vì muốn cô mau chóng trưởng thành mà cha cô đã gửi cô sang Việt Nam. Cô đã sống cùng bố mẹ nuôi và bà ngần ấy năm rồi. Họ đã dành hết tình yêu thương cho cô. Cô cũng rất yêu thương họ. Hôm nay là ngày đầu tiên cô bước vào trường THPT. Sáng sớm cô đã dậy sớm để chuẩn bị, trong lòng đầy bồi hồi và lo lắng. Có tiếng gọi:

- Minh Nguyệt, mau xuống ăn sáng rồi Thanh Phương sáng đi học nha con??

Nghé tiếng mẹ gọi Minh Nguyệt liền chạy ào xuống:

-Vâng ạ... Con chào cả nhà.

-Ngồi xuống ăn đi con.

Bữa sáng mau chóng két thúc, Thanh Phương- chị họ của Minh Nguyệt học lớp 11 sang chở Minh Nguyệt đi học. Hai chị em vui vẻ trò chuyện trên đường tới trường. Thanh Phương nói:

- Nguyệt à, lát nữa chị giới thiệu em cho các bạn của chị nhé?? Họ rất náo nức muốn gặp em đó.

- Ủa sao lạ vậy chị, sao họ biết được em? _ Minh Nguyệt đưa đôi mắt to tròn long lanh hỏi thật đánh yêu

-Thì chị lúc nào cũng kể về em cho tụi nó chớ sao..hihi

-Vâng.

Hai chị em tung tăng vào sân trường. Vẻ đẹp trong sáng của Minh Nguyệt nhanh chóng là tâm điểm ọi người. Nhiều lời khen chê vang lên. Đặc biệt là tụi con gái nhìn Minh Nguyệt bằng ánh mắt ghen tị.

- Hello, tụi bay tới đủ rồi à?? _ Phương nhanh nhảu nói

- Ok..đây..thế em mày đâu..giới thiệu đi nào? _ thảng Tâm nhanh chóng nói

- Từ từ coi..làm gì nôn nóng thế.. Minh Nguyệt..lại đây gặp bạn chị nào? _ Phương tươi cười quay sang Minh Nguyệt

Minh Nguyệt bước lại, nhẹ nhàng cuối nhẹ đầu chào mọi người:

- Em chào các anh chị ạ... em tên là Minh Nguyệt, học lớp 10T1.

Tất cả đứng sững một hồi lâu rồi lấy lại bình tĩnh:

- Wow, em mày xinh thật Phương à, dễ thương quá! _ thảng Khánh kêu to

-Đúng đó, đẹp quá ta!! _ Lâm mở lời khen

-Hi, thôi để tao giới thiệu cho em nó..chào em, chị tên là Hoa..đây là anh Tâm, Khánh, An, chị Linh, chị Kiều,..._Hoa lần lượt giới thiệu

Tùng..tùng..tùng...

Tiếng trống vào lớp vang lên, tất cả học sinh đều chạy ùa vào lớp của mình.

-Thôi pipi tất cả nha..vào lớp thôi.

Nguyệt nhẹ nhàng bước đến phòng Hiệu trưởng, gõ cửa bước vào:

- Chào Trần tiểu thư, mời tiểu thư ngồi. _ Hiệu trưởng đứng dậy, tiến về phía Nguyệt

-Thầy đừng khách sáo, có lẽ cha tôi đã nói rõ với thầy, thầy cần giữ kín tất cả về tôi..nếu không..... Thầy hiểu ý tôi chứ? _ Giọng nói sắc lạnh vang lên

-Tôi biết thừa cô_ Hiệu trưởng dè chừng

- Ok..Tôi về lớp, chào thầy_ Nguyệt cuối người chào thầy rồi bước về phái lớp.

Bước vào lớp, Nguyệt chọn bàn gần cửa sổ mà ngồi. Bỗng có giọng nói vang lên:

- Tôi có thể ngồi cùng bạn chí?

Minh Nguyệt ngược lên là một cậu con trai có vẻ đẹp đến rạng ngời, ngắn người một chút, cô cũng lấy lại bình tĩnh đáp:

- Ok..Không vấn đề

Suốt cả buổi học căng thẳng với bao lời khen chê đối với Minh Nguyệt thì cô cũng bỏ ngoài tai. Tùng..Tùng....Trống giờ giải lao vang lên. Tất cả đều ùa ra ngoài. Nguyệt cũng đứng dậy bước xuống sân trường nơi mà các anh chị đang chờ.

-Chào bạn _ Giọng nói ây lại vang lên

Nguyệt ngược nhìn thì ra là cậu bạn lúc nãy. Nguyệt nhìn mọi người chờ giải thích.

-À...đây là Tuấn Kiệt, em trai của anh..còn đây là Minh Nguyệt bạn của chị Phương đó Kiệt. _ Khánh vừa giải thích

-À...xin chào_ Cả hai cùng “à” lên một tiếng.

Buổi nói chuyện diễn ra vui vẻ. Hôm nay ở trường thật đặc biệt.

Tối đó tại nhà Minh Nguyệt:

-Nguyệt à, hôm nay học có vui không con? _ Ba nuôi cô nhẹ nhàng hỏi

-À, cũng vui lắm ba à, chị Phương dẫn con đi giới thiệu với bạn của chị ấy..hjhj..họ đều tốt với con, tuy các bạn trong trường khong có thiện cảm với con cho lắm. _ Minh Nguyệt buồn bã nói

-Thôi đừng buồn con à, trước sau con cũng có bạn thôi._Bà nội nói

Tối đó tại phòng, cô nhận được điện thoại từ Tuấn Kiệt

-A lô, ai đó à?

- Chào Nguyệt, tớ Kiệt đây mà_ Giọng nói nhẹ vang

-À, Kiệt hả..gọi tớ có việc gì thế?? _ Nguyệt hỏi lại

-Tớ chỉ muốn nói chuyện với cậu, để chúng ta thân hơn thôi.

-Uhm..mà giờ tớ mắc tí, nói sau nhé! _ Nguyệt cúp máy

Tại nhà Tuấn Kiệt:

-Nhok hotboy kia, ngày đầu tiên đi học thế nào?_ Mẹ cậu hỏi

-Tốt mẹ à..hjhj _ Kiệt chưa kịp nói xong thì

- Mẹ à, nhok nhà ta để ý pé Nguyệt-em họ cái Phương bạn con đấy à! _ Khánh nhanh nhau

-Anh hai không nói có ai nói anh câm đâu?_ Kiệt bức tức

-Thôi đi hai đứa, đi nghỉ sớm đi con._ Ba cậu can ngăn chớ không hai tên này lại ôm nhau đánh nữa, hết nói nổi, thương nhau lắm nhưng tức lên thì có trời mới cản.

*Tối hôm đó cả Nguyệt và Tuấn đều cảm thấy cái gì khác lạ trong lòng khi gặp mặt đối phương. Liêu tình yêu có chớm nở?????

2. Chương 2 : Hiểu Lầm

Sáng hôm sau Minh Nguyệt đến trường thật sớm vì hôm nay đến phiên cô trực nhật. Sau khi quét dọn sạch sẽ lớp, cô vào WC. Bỗng nghe:

- Mày có biết con nhỏ lớp 10T1 không, tên là Nguyệt gì gì đó??_Một cô gái hỏi

- Có. Trông nó thật dễ thương nhỉ?_ Cô thứ hai đáp

- Dễ thương thì sao, nhìn mặt chả ai ưa...còn thân thiết với Tuấn Kiệt nữa chớ. Mày không biết chứ nó chơi toàn với anh chị lớp lớn không...

-Vậy à..con này vậy mà ghê nhỉ? Tui mình cho nó một bài học đi. Thôi vào lớp rồi kia._ Nói rồi hai cô vội chạy vào lớp

Minh Nguyệt đứng dựa vào tường mà lòng bỗng chùng xuống. “ Tại sao lại ghét mình như thế nhỉ? Minh có làm gì đâu?” Rồi cô cũng bước vào lớp.

Tiết học trôi qua thật nhảm chán với bao lời miệt thị Minh Nguyệt. Hôm nay Tuấn Kiệt không đi học, nghe tui nó nói đi chơi đâu đó. “ Thật hết biết với cái tên này....”

Tùng..tùng..tùng. Giờ giải lao, Nguyệt vội chạy xuống căn tin trường.

- Minh Nguyệt..tui này ở đây. _ Tâm kêu lớn. Nguyệt quay lại, mỉm cười nhẹ nhàng:

-Vâng ạ. Chào các anh chị.

-Ừ..em muốn ăn gì? _ Phương hỏi

-Cho em 1 ly sữa nóng thôi ạ!

-Cái con bé này vẫn còn uống sữa à? _ Khánh nhanh nhảu nói làm Nguyệt đỏ mặt.

- Cái thằng này, kệ chó..nhiều chuyện quá. _ Hoa nói đỡ cho Nguyệt

Cả bọn được một trận cười vì cuộc cãi vã như cơn bão của Hoa và Khánh.

Trên đường vào lớp học có một đám con gái chặn Minh nguyệt lại. Cô cầm đầu quát lên:

- Con nhỏ kia, rốt cuộc mà là cái gì mà lại thân thiết với Tuấn Kiệt và các anh chị đó vậy hả???

-Các người muốn gì? _ Minh Nguyệt lạnh lùng đến đáng sợ làm bọn kia thoảng bối rối nhưng vẫn gượng lại đanh mặt nói:

-Mày còn mặt dày à, mày có biết Hiền là bạn gái của Tuấn Kiệt không hả? _ Một con nhỏ lên tiếng.

Nguyệt đưa mắt nhìn xoay vào cô tên Hiền, được gọi là bạn gái của Kiệt :

-Nếu tôi không tránh xa thì sao?

-Thì thế này nè cưng. _ Nói rồi con nhỏ tên Hiền giáng cô Nguyệt một tát vào má.

Làm cho Nguyệt cũng khá bàng hoàng, từ nhỏ giờ có ai dám đánh cô đâu. Minh Nguyệt quay lại giáng cho Hiền một tát làm cô té xuống, lành lùng nói:

- Đừng bao giờ đụng tới tôi, nếu không cô sẽ phải hối hận..._ Chưa kịp dứt lời thì có tiếng vang lên:

- Bạn làm gì vậy hả?

Thì ra là Tuấn Kiệt sau khi quay lại trường thì nhận được điện thoại của Hiền để gặp mặt và chỉ chứng kiến cảnh Nguyệt tát Hiền.

Minh Nguyệt nhìn Tuấn Kiệt rồi quay sang con gái đang cười hả hê. "Hay lắm, thì ra là do các cô bày trò này à, các cô sẽ nhận lấy hậu quả". Rồi chẳng cần giải thích lạnh lùng bước đi. Tuấn Kiệt gọi lớn:

- Minh Nguyệt, bạn không quay lại xin lỗi Hiền à.. tôi thật không ngờ.

Nguyệt khụt lại nhưng rồi vẫn bước tiếp. Tuấn Kiệt đỡ Hiền đứng dậy, còn cô kia thì vẫn ngả nhào vào người Kiệt để kể tội về Nguyệt. Về phần Tuấn Kiệt đanh mặt lại nhưng không chạy theo Nguyệt mà quay lại đưa Hiền về lớp.

* Liệu hiểu làm có được hóa giải..cả hai có nhận ra tình cảm của mình..??????

3. Chương 3 : Hóa Giải

Tối đó cả hai đều trằn trọc không ngủ được. Tuấn Kiệt thì cảm thấy có lỗi khi lớn tiếng với Minh Nguyệt. Còn cô bị oan ức mà chẳng ai hiểu cho. Sáng hôm sau, cô đến lớp với vẻ mặt bơ phờ vì thiếu ngủ. Thanh Phương và mấy anh chị đều chạy lại hỏi thăm:

- Minh Nguyệt, em làm sao mà đôi mắt sưng lên hế kia?_ anh Khánh hỏi

- Dạ, không sao đâu ạ..tại em bị mất ngủ..hihi_ Nguyệt vội cười hòa

- Nguyệt à, em....._ Thanh Phương định nói gì nhưng nhìn ánh mắt của Minh Nguyệt thì lại thôi.

Cô bước vào lớp thì tui con Hiền lại chặn cô lại, lớn tiếng:

-Hôm qua cảm giác thế nào cưng..hahaha ??

-Cô tốt quá...Nguyệt trừng mắt

-Có nằm mơ mà cũng không biết là màn kịch hôm qua là tui tao dựng lên để qua mắt a Kiệt..haha._ Nó lại cười to.

Nhưng có ngờ đâu đúng lúc Kiệt đã vào lớp và nghe thấy tất cả, cậu tức giận:

-Thì ra là các cô à, giỏi quá nhỉ, các cô dám giỡn mặt với tôi à?

Tất cả quay lại, và ngạc nhiên nhất là tui con Hiền, nó tái mặt:

-Anh Tuấn Kiệt à, tất cả không như anh nghĩ đâu, là nó, chính là nó đã bày ra mọi chuyện đó.

-Đến nước này cô còn dẻo miệng, tôi thật sai lầm._ Kiệt lạnh lùng nói rồi quay sang Minh Nguyệt:

- Tui mình ra ngoài nói chuyện lát._ Không đợi Minh Nguyệt đồng ý, cậu kéo đi luôn. Ra tới hành lang thì:

- Cậu thả tay tôi ra coi, đau quá đó._ Minh Nguyệt nhăn mặt nói

-Minh xin lỗi,. xin lỗi không nên nghi ngờ cậu Nguyệt à?_ Tuấn Kiệt khẩn thiết

-Được rồi, cậu chỉ là bạn tôi thôi, có cần giải thích đâu._ Nói rồi cô lạnh lùng bỏ đi

-Nhưng....._ Tuấn Kiệt sững người, “chỉ là bạn thôi sao”

Chiều hôm đó tan học, cả hai đều gặp nhau dưới sân trường cùng các anh chị 11A4. Thanh Phương nói:

- Nguyệt với Kiệt mai cuối tuần có rảnh không..đi chơi với tụi chị.

-Dạ?? Chị nói sao?? Đi chơi hả? _ Cả hai cùng đồng thanh hét lên.

-Im ngay, hai đứa làm gì mà la to thế? _ Anh Tâm hỏi xen chút bất ngờ

-À, nhưng em còn phải học bài._ Minh Nguyệt từ chối khéo.

-Còn em đi chơi với nhóm rồi? _ Tuấn kiệt viện cớ

-Không nói gì nữa, đều phải đi_ Anh An quả quyết

-Nhưng...vâng ạ!!!_ Cả hai cùng đồng ý

Sáng hôm sau tất cả đã có mặt tại nhà Phương.

-Đến đông đủ chưa?? _ Phương hỏi

-Rồi._ Hoa trả lời

-Ok. Let's go _ Tất cả hào hứng

4. Chương 4 : Bất Ngờ

Tất cả ra nhà Khánh chơi. Ở đó mọi người cùng tổ chức ăn uống vui vẻ thoái mái vì bố mẹ Khánh đi công việc không có ở nhà.

-Bây giờ chúng ta tự mua nguyên liệu về nấu nha, sau đó chúng ta sẽ đến trường Star. Nghe nói chiều nay có tổ chức giao lưu thể thao bóng chuyền đó. Tới xem rồi tham gia nhỉ?? _ An đề nghị

-Trường mình à, ok tốt thôi_ Tâm trả lời

Nói rồi tất cả cùng nấu nướng, ăn uống vui vẻ. Nhưng tuyệt nhiên Nguyệt và Kiệt không nói với nhau lời nào.

Tất cả rời khỏi nhà và đi đến trường học của Khánh. Theo phân công thì nhất định Kiệt phải chở Nguyệt và không được từ chối.

Trên đường đi không khí căng thẳng, Kiệt mở lời:

-Nguyệt à, thật ra mình.....

-Không sao đâu, mình không có giận cậu mà, hjhj_ Minh Nguyệt nói nhẹ nhàng và cười tươi làm cho tim của Tuấn Kiệt đập lõi nhịp.

- Cậu thật không giận mình chứ?_ Kiệt muôn xác nhận

-Đúng vậy, có gì đâu phải giận..hihi_ Nguyệt đáp

-Ôi, mình vui quá, cảm ơn cậu nhiều._ Tuấn Kiệt hớn hở

Cuối cùng tất cả cũng đến trường. Vừa mới bước vào trường thì tất cả học sinh đã nhộn nhao:

-Ô..anh Tuấn Kiệt kìa, đẹp trai quá!

-Hotboy trường mình kia, làm bạn trai em đi anh???

-Đẹp quá..handsome, em yêu anh!!

Bao nhiêu là lời bói hết sữ “ sén” của tụi con gái vang lên.

-Coi kìa, Kiệt nó nổi tiếng hơn mà rồi Khánh à.? Hahaha _ Tâm cười to trêu

- Ôi, chị nghe danh đã lâu nhưng nay mới chứng kiến đây Kiệt à? FanClub của em đấy à..?_ Ngân bất ngờ kêu lên

-Hihi..thật ra.._ Tuấn Kiệt gượng cười cho qua.

Còn phần Minh Nguyệt vào trường chứng kiến thấy cảnh này, cảm thấy khó chịu nhưng vẫn giữ nét mặt lạnh lùng kia. Tuấn Kiệt quay lén nhìn biểu hiện của Nguyệt nhưng thấy nét mặt hờ hững kia, Kiệt thấy nhói lòng nhưng cậu có nào biết Nguyệt đang đấu tranh tâm lí dữ dội.

-Thôi chúng ta vào trường đi, Kiệt điện nói đội bóng lớp em tới luôn đi, nghe nói học sinh trường Black cũng tới nữa đó.

- A lô, Cường à..gọi hết mấy đứa trong nhóm tới đi, trường Star nè... nói tụi con Hân nữa nha..phải cỗ vũ chó? Hihahi _ Kiệt liền gọi điện

-Ok.

Chỉ có 5 phút mà tất cả đã tập trung đông đủ. Tui con gái bạn trong nhóm của Kiệt, thấy Minh Nguyệt thân thiết với mấy anh chị và Kiệt thì không mấy thiện cảm, còn dám ra ghét.

Minh Nguyệt cảm nhận được điều đó nhưng không quan tâm mấy. Quay sang đội bóng chuyên của trường Kiệt:

-Xin chào các bạn. Minh cũng muốn xem tài năng của các bạn đó._ Nguyệt cười tươi rói và nháy mắt làm cho tất cả mọi người đứng đơ. Còn tụi con Hân thì đâm ra ghét cay ghét đắng.

-Có gì đâu..tụi này cũng bình thường thôi mà _ Nam cười đáp

-Trường Black tới rồi kìa, cool quá.....

-Ôi các anh ấy đẹp ghê ta..ngang trường mình nhở...?

Mọi lời bàn tán của trường vang lên. Tất cả học sinh tiến về sân bóng vì nghe tiếng trọng tài vang lên.

-Xin chào các bạn._ Học sinh hai trường chào hỏi.

Trận bóng chuyên bắt đầu, tỉ số nghiêng về phía trường Star. Quả thật toàn cao thủ và đặc biệt là Tuấn Kiệt, kỹ năng vô cùng tốt làm cho các bạn gái ngất ngây.

-Star chiến thắng!!!

-Tuấn Kiệt vô địch.....

Tất cả hào hứng..và kết quả như mong đợi là trường Star đã chiến thắng với tỉ số thật cao. Cả bọn rủ nhau đi ăn mừng chiến thắng rồi về nhà nghỉ vì cả ngày đi chơi đã thấm mệt.

Hôm sau, tất cả đều đi học sớm vì có tiết chào cờ nhưng vì dậy muộn nên cô đành phải đi xe máy thi vì xe đạp. Trước giờ cô không đi xe máy nhưng hôm nay vì cấp thiết nên phải phá lệ. Cô ghé xuống nhà chở cái Hằng-bạn thân của cô đi luôn. Cô đi xe với tốc độ rất cao làm ai cũng bất ngờ và sững mặt. Cả hai vội gởi xe và chạy vào trường thở hồn hập.

-May quá chưa chào cờ_ Cô khẽ thốt lên.

-Uhm..may cho tụi mình, thôi vào lớp đi.phù....._ Hằng nói rồi kéo Nguyệt đi.

Vào tới lớp cất cặp sấp cả hai lại cùng kéo nhau xuống sân trường. Ôn định chỗ ngồi thì tiếng thầy Hiệu trưởng vang lên:

- Cuối tuần này trường chúng ta sẽ tổ chức giải bóng chuyền nữ cho các bạn khối 10. Tuy hơi gấp nhưng các em cố gắng. các bạn nam hãy hỗ trợ các bạn nữ nha.

-Đúng 7h sáng ngày Chủ nhật tuần này toàn trường phải có mặt, lần này có sự có mặt của Giám đốc tài trợ trường chúng ta đến đó.

Thầy Hiệu trưởng nói xong thì cả trường nhộn nhao vì sự việc quá gấp nhưng cũng phải cố gắng. kết thúc buổi chào cờ để vào lớp thì cô Trang- giáo viên chủ nhiệm bước vào. Cả lớp đứng dậy chào cô.

- Chào các em. Mời các em ngồi_ Cô nhẹ nhàng nói.

-Có lẽ các em cũng nghe thông báo rồi, thế các em chọn 6 bạn nào tham gia tranh giải nè?

- Theo em lớp chúng ta chỉ cho Hân, Hiền, Ánh, Hằng, Như, Hạnh là giỏi nhất thôi à, các bạn thấy thế nào?
_ Trang đưa ý kiến

-Đồng ý_ Tất cả nói. Tất cả nói nhưng Hằng định phát biểu đề cử Minh Nguyệt, vì là bạn thân nên Hằng biết Nguyệt môn nào cũng giỏi đặc biệt là bóng chuyền nhưng ánh mắt như không muốn của Nguyệt thì Hằng lại im.

-Được, vậy thì chiều nay tất cả đi đủ để tập nha, cả lớp theo ủng hộ tin thần nhé. Và đội bóng nam của Kiệt cũng theo để giúp đỡ các bạn nha! _ Cô nói

-Vâng_ Cả lớp đáp

-Thôi chúng ta vào bài_ Cô nói và bắt đầu dạy.

Tùng....Tùng...Tùng

Tiếng trống ra về vang lên, tất cả học sinh chạy ùa xuống sân trường.

Nguyệt và Hằng cũng ra về.

- Sao mày lại thế, chẳng phải cái gì mày cũng giỏi à? _ Hằng tò mò hỏi

- Tao không muốn tham gia._ Nguyệt hờ hững

-Mày lấy xe chở tao về nha..tao không được khỏe._ Nguyệt nói rồi Hằng cũng lảng lặng đi lấy xe.

Nguyệt bước về phía cổng trường chờ hằng, thấy Kiệt đang đứng cùng bọn con Hân, Hiền...và mấy bạn trong nhóm. Thấy Minh Nguyệt, Tuấn kiệt gọi:

-Nguyệt à, đi chơi ăn chè với tụi này nha?

-Thanks. Sorry mình đi với bạn._ Nguyệt nói rồi bỏ đi. Leo lên xe hằng rồi lái nhanh đi.

-Chảnh chọe, láo..._ Hân nói

-Đúng rồi đó, làm phách, xinh tí xíu mà chảnh.._ Hiền tức vì Kệ quan tâm Nguyệt.

Buổi chiều, các bạn nữ 10T1 đang tập luyện dưới sự hỗ trợ của các bạn nam, thế nhưng các bạn bảo thiếu 1 người mà không biết tìm ở đâu nên sẵn có Nguyệt đứng đó xem nên đẩy Nguyệt vào luôn. Thế là chia làm hai bên.

Kiệt, Hân, Hiền, Nam, Ánh, Huy, Thắng một đội

Nguyệt, Hằng, Cường, Như, Tiến, Tùng một đội.

Tại Hân, Hiền thấy Nguyệt vào sân thì thích chí lầm tưởng là Nguyệt chẳng biết chơi nên cứ Nguyệt mà đập vào. Nhưng Nguyệt vẫn hờ hững thế là quả bóng trúng ngay trán Nguyệt. Nguyệt ngã xuống Hằng vội chạy lại đỡ:

- Mày không sao chớ, sao không tránh.
- Nguyệt có sao không, cho Hiền xin lỗi nha!!_ Hiền cười đều nói
- Có sao không Minh Nguyệt??_ Tuấn Kiệt lo lắng hỏi.
- À..ờ..mình không sao, tiếp tục chứ?_ Nguyệt đứng dậy phủi quần nói
- Ok

Tại kia đắc ý lầm cứ Nguyệt mà đập bóng vào nhưng đều được hằng đỡ thế là thấy Hằng đuối sức, Nguyệt không chịu được mới đưa tay đỡ bóng cho Hằng mơn lên và đập xuống. Động tác uyển chuyển thật đẹp ai ai cũng bất ngờ, chỉ có Hằng là mím cười:

- Mày chịu ra tay rồi ư? Tao tưởng mày bỏ bạn bè chết chớ?_ Hằng hờn hở nói
- Uhm,...bọn này thật quá đáng, sẽ biết tay bẩn cô nương, xem này..._ Nói rồi Nguyệt cầm quả bóng xuống phát, cô đập xoáy bóng qua sân bên kia tại Hân, Hiền tái mặt:
- Sao cô có thể..._ Hân lắp bắp
- Wow, đúng là cao thủ nha_ Cường nói rồi rủ mấy đứa vào sân tiếp chiêu của
- Nguyệt. Trận bóng diễn ra sôi nổi làm cho tụi kia ngẩn ra, không ngờ lại giỏi đến mức đó. Tập bóng xong tất cả rủ nhau đi ăn kem.
- Mình không ngờ đó Nguyệt à??_ Tuấn Kiệt vẫn còn ngạc nhiên
- Hihi_ Nguyệt cười tươi.
- Cả bọn nói cười vui vẻ, còn tụi con gái kia thì tức tím mặt.

5. Chương 5 : Số Phận

———— Các bạn à..tớ thấy gọi Minh Nguyệt là nó, Tuấn Kiệt là hắn. sẽ dễ dàng cho việc viết truyện của tớ hơn!!!! ——

Sau lần hoạt động bóng chuyền đó, Minh Nguyệt càng được các bạn nam ưa thích và ngưỡng mộ. Minh Nguyệt càng bị các nữ sinh trong trường ghét hơn. Nhưng Nguyệt chẳng quan tâm, nó vẫn vô tư vì bên nó có gia đình, các anh chị, con Hằng-bạn thân và đặc biệt là hắn.

Hôm nay cô giáo bước vào lớp :

- Các em, nhà trường cho chúng ta được nghỉ phép 1 tuần để ở nhà nghỉ ngơi, chuẩn bị cho kì thi sắp tới.
- Wow, sướng nhen..lần này tớ sẽ đi du lịch _ Một bạn nữ nói
- Đúng đó lần này tớ phải chăm sóc lại sắc đẹp mới được_ Bạn khác vang lên
- Và nhiều lời bàn tán nổi lên bạn thì đi chơi, đứa thì đi biển, đứa thì ở nhà ngủ.....
- Nguyệt thế cậu có dự định gì chưa?_ Hắn hỏi nó
- Tớ chưa biết nữa, còn cậu?_ Nó hỏi lại
- Uh, tớ cũng vậy..để xem đã...
- Hết giờ học cả lướt ra về thì Kiệt nhận được điện thoại :
- A lô, ai đó?

-Là ba đây con._Ba nuôi của Kiệt nói

-À..có việc gì không ba?_ Hắn hỏi

-Uk...cha của con đang trên đường về Việt Nam. Hình như có việc gì đó con à._ Giọng ông có chút nghĩ ngợi

-À..con về ngay_ Hắn liền cúp máy rồi chạy đi

Nó thấy tò mò nhưng hắn đã chạy đi mất nó chưa kịp hỏi. Nó lảng lặng bước khoan thai về nhà

*Nhà hắn

-Con chào cha._ Hắn lễ phép

-Ô con trai của ta đây..cũng lâu rồi không gặp...con lại đây ngồi đi_ Ông Lý nói

-Vâng, cha vẫn khỏe chứ..mẹ con sao rồi?_ Hắn ngồi xuống ghế và hỏi thăm.

-Uhm..Tất cả đều bình thường. Ta về đây lần này là để công bố thân phận của con và gia quyền quản lý các công ty ở Việt Nam lại cho con. Ý con thế nào? _ Ông Lý lạnh lùng nói

-Sao ạ..sao nhanh thế cha? _ Hắn có phần bất ngờ

-Con hãy về giúp cha đi. Ẩn thân bao nhiêu thời gian đó là đủ rồi._ Ông dứt khoát

-Vâng_ Hắn không biết làm sao đành chấp nhận

Đêm đó hắn nằm trằn trọc suy nghĩ. Hắn không biết liệu mọi người sẽ đổi xử với hắn như thế nào khi biết thân phận của hắn. Nhưng còn Minh Nguyệt, sẽ đổi với hắn như thế nào? Nằm miên man trong dòng suy nghĩ mà hắn thiếp đi.

Sáng hôm sau:

-Con chuẩn bị đi, tiệc ra mắt sẽ được tổ chức vào 7h tối nay_ Ông Lý nói

-Thế còn mọi người thì sao hả Kiệt?_ Khánh lo lắng nói

-Khánh, con đừng lo tất cả sẽ ổn thôi_ Ông Lý trấn an

Hai anh em tạm biệt ba mẹ để đến trường học. Vừa đến công trường đã gặp ngay Nguyệt với cái Hằng.

-Chào buổi sáng hai em_ Khánh nháy mắt nói làm Hằng đỏ mặt

-Chào 2 cậu. Nguyệt từ có thể gặp cậu 1 lát chứ? _ Hắn hỏi

-Được_ Nó nói

Thế là hắn kéo nó đi ra phía sau sân trường. Hắn nói:

-Nguyệt à, em có thể làm em gái của anh chứ?_ Hắn hỏi nó nhưng trong lòng lại đau như ai cắt, hắn đành phải làm thế vì sợ một khi thân phận lộ ra thì hắn và nó sẽ không còn như xưa. Chỉ còn cách làm anh em thì hắn mới có thể ở cạnh nó.

-Cái gì?_ Trời đất như quay cuồng trước mặt nó, nó làm sao có thể chấp nhận được chứ, nhận người mình yêu làm anh trai à, điều đó là không thể, tim nó muốn bay ra khỏi lồng ngực.

-Uk. Đúng đó có thể làm em gái từ không, trước giờ tôi vẫn xem cậu là em gái đó._ Hắn gượng gạo nói cho hết lời.

-Cậu thật muôn như vậy sao?_ Nó hỏi, Nếu như ý người nó yêu muôn như vậy thì nó sẽ đồng ý. Thà được ở bên cạnh chứ nó không muôn mất hắn.

-Uk, ý cậu thế nào?

-Được từ đồng ý. ..Anh...trai.._Nó gượng gạo hoàn thiện câu

-Uhm..Em gái_ Hắn tỏ ra vui vẻ

Nó tạm biệt hắn rồi chạy một mạch về nhà mà khóc nức nở, tối đó hai mắt nó sưng húp lên, người nó mệt mỏi vô cùng. Nó bị sốt cao.

6. Chương 6

* Sky Hotel

Bữa tiệc công khai thân phận thiếu gia của nhà họ Lý từ Đài Loan hôm nay được giới thiệu tại Việt Nam. Quan khách đến rất là đông, tất cả đều là những chủ tịch của các tập đoàn lớn trên thế giới, những người có địa vị trong giới chính trị và các công tử, tiểu thư nhà giàu. Bữa tiệc thật sang trọng nhưng nhân vật chính hôm nay thì chẳng có 1 tí cảm hứng chút nào.

Hắn cứ mãi nghĩ đến nó, hắn không biết liệu đã làm đúng hay chưa khi nhận người mình yêu làm em gái nhưng vì sự an toàn của nó hắn không thể làm liều được.

Bữa tiệc cũng đã bắt đầu, papa hắn bước lên khán đài để phát biểu:

-Hôm nay rất hân hạnh được đón tiếp các vị đến với bữa tiệc của chúng tôi. Tôi xin giới thiệu với các vị Lý Tuấn Kiệt- thiếu gia của gia tộc Lý thị và cũng là người thừa kế của Dimond. Ông Lý lanh lùng giới thiệu mang khẩu khí của 1 người hoạt động trên thương trường.

Hắn lạnh lùng, không thể hiện cảm xúc bước lên với ngoại hình cực chuẩn, khuôn mặt đẹp đến mức không thể tả làm điều gì cả phụ nữ trong bữa tiệc, các tiểu thư danh giá thì muôn ngất bởi vẻ đẹp của hắn còn các công tử thì ganh tị.

-Xin chào tất cả các vị có mặt ngày hôm nay, tôi- Lý Tuấn Kiệt thiếu gia của gia tộc Lý thị Đài Loan, tôi đã đến Việt Nam được 10 năm và hôm nay trở lại với thân phận để giúp đỡ cha tôi quản lý các chi nhánh ở Việt.

Tràng pháo tay vang lên muôn nổ cả không gian nơi đây. Rất nhiều các ông chủ lớn, các nhà chính trị gia muốn kết thông gia với Lý thị, muốn đem con gái họ gả vào nhà họ Lý. Các tiểu thư thì kéo đến làm quen nhưng hắn đều phớt lờ. Tàn tiệc, hắn về nhà với tâm trạng mệt mỏi, hết nay hôm nay hắn bắt đầu quản lý các công ty lớn nhỏ của papa ở Việt Nam.

-Haiz..._ hắn thở dài, anh Khánh bước vào phòng.

-Em trai à, mạnh mẽ lên đi em

Lúc này hắn mới gõ bỏ mặt vô cảm xuồng, hắn buồn bã nhìn anh mình:

-Em phải làm sao đây anh 2, em không muốn mất cô ấy, càng không muốn cô ấy làm em gái của em.

-Anh 2 hiểu mà, nhưng hiện tại phải bảo vệ cô ấy, các thế lực ngầm đã cho em lộ diện suốt 10 năm rồi. Bọn chúng không dễ dàng tha cho người thừa kế của Lý thị đâu. Với lại em phải quản lý công ty nữa, anh có thể giúp em trong công việc nhưng em hãy chú ý đến Nguyệt. _ Khánh nhẹ nhàng an ủi. Tuy không phải anh em ruột thịt nhưng chúng nó đã lớn lên cùng nhau, pama tụi hắn còn là bạn thân ngoài đời lẫn trên thương trường.

Hắn nắm tràn trọc cả đem còng nó thì sốt mê man.

Hôm sau hắn vẫn đến trường bình thường nhưng với thân phận là thiếu gia của Lý thị. Vệ sĩ đi theo bảo vệ hắn đã bị hắn đuổi đi. Cả trường nhìn hắn với ánh nhìn ngưỡng mộ, sợ hãi. Tụi con gái thì xápxáp tới làm quen khiến hắn nổi da gà. Hôm nay vào lớp mà hắn chẳng thấy nó đâu.

-Hằng, Nguyệt sao không đi học? _ Hắn hỏi

- Ô..Nó bị bệnh từ hôm qua, vẫn chưa khỏe_ Hằng buồn bã

Nó nghe mà trong lòng sốt sắng lên không biết nó có làm sao không, hắn quyết định cúp tiếc lái xe đến thẳng nhà Nguyệt.

-Chào bác ạ, cháu đến thăm Nguyệt._ Hắn chào lẽ phép với mama nó.

-Ừ..Kiệt đó hả con, Nguyệt ở trên phòng, con vào đi bác ra ngoài 1 lát_Mama nó hiền từ đáp lại

Hắn lên thẳng phòng nó, thấy nó nằm mê man trên giường mà tim hắn như kim đâm ngàn mũi. Hắn lại ngồi bên giường:

- Nguyệt à, em phải khỏe khoắn lên thì anh mới có tâm trí để mà chống đỡ với bao gian nan phía trước chứ. Em cứ như thế này thì làm sao anh chống chịu được đây. Em tưởng anh vui sướng khi nhận em làm em gái sao, anh đau lắm...không thể đối mặt với người mình yêu, anh là một kẻ hèn nhát. Anh yêu em, Nguyệt à. Yêu em nghe cái nhìn đầu tiên, ngay từ lúc em hững hờ với vẻ đẹp trai của anh, em có biết không, em là người đầu tiên đó. Anh biết là phía trước còn rất nhiều nguy hiểm. Em có biết, anh chính là người thửa kế của Gia tộc Lý thị, anh không thể nào bỏ mặt tất cả được, anh phải có trách nhiệm với nó. Vì thế em phải mau chóng khỏe mạnh và kiêm cường lên, rồi sẽ có ngày anh quang minh chính đại lấy em làm vợ. Anh xin hứa đó_ Hắn nói với tất cả tâm tư tình cảm của mình, hắn đã công khai nỗi lòng. Nước mắt cũng lặng lẽ rơi xuống nhưng nhanh chóng được hắn lau khô. Hắn cúi người xuống hôn vào tán nó và lặng lẽ bước đi.

Nghe tiếng đóng cửa vang lên nó nhẹ nhàng mở mắt. Nước mắt nó tuôn trào khi biết được tình cảm hắn dành cho nó. Nhưng sao hắn ngô thế tại soa phải làm khổ mình. Thân phận thật của nó đường đường là thiên kim tiểu thư của gia tộc Trần thị, Leader của tổ chức Queen (Queen là tổ chức giúp đỡ những người gặp khó khăn về hoàn cảnh trên thế giới và tiêu diệt những kẻ bỉ ổi trên thương trường và giới chính trị. Nó đứng đầu tổ chức, dưới trướng nó còn có Emi và Sam quản lí. 2 tiểu thư này cũng là bạn thuở nhỏ của nó, tuy nó được gửi về Việt Nam nhưng toàn bộ vẫn còn giữ liên lạc với Đài Loan. 2 nhân vật đó sẽ giới thiệu sau..hehe).

“ Kiệt à, em sẽ giúp đỡ anh và em sẽ hoàn thành tốt vai diễn này. Anh hãy luôn nhớ rằng em yêu anh”. Nó mỉm cười nhẹ.

Hôm sau, nó đi học bình thường bằng chiếc xe đạp xinh xắn. Vừa vào lớp, nó thấy Kiệt thì chạy tới ôm chầm hắn làm hắn bất ngờ đứng sững. Và không riêng gì hắn tất cả đều mắt chữ O mồm chữ A.

-Anh trai à, đi học mà sao chả gọi em gái gì hết vậy?_ Nó cười tí mắt

-À..ờ....anh trai không muốn phá giấu ngủ của em gái đó mà_ Hắn hơi bất ngờ về cách cư xử của nó nhưng nhanh chóng lấy lại phong độ.

Cả lớp xì xầm bàn tán “ Cái gì, họ là anh em á?. ... Làm sao có thể thế được...”

Giờ ra chơi, xuống cǎn tin thì hắn nhận được điện thoại:

-Alo

- Nè Ken, tụi này sắp đến Việt Nam ở cùng bạn tốt đây...hehehehe _ Đầu giây bên kia là tiếng nói không lẫn đâu được của Kevin

-WHAT THE HELL? _ Hắn bất ngờ la lên làm mọi người hết hồn nhưng vội cười trừ.

-Làm gì phản ứng thế anh bạn, bọn này đến Việt Nam để hợp sức với cậu xử lí bạn ruồi mũi cǎn đường cậu và thăm cậu đó._ giọng của Joe vang lên

- Ủ..thì ra là thế..thanks 2 cậu nha, thế khi nào đến?

-Cuối tuần..hẹn gặp lại..kakkaka _ Tụi nó khoái chí

Hắn đứng nghĩ ngợi một lát vì sắp tới sẽ thêm sự có mặt của 2 thằng bạn thân. Bất giác môi cong lên 1 đường hoàn mĩ

* Giới thiệu tí nha:

- Vũ Gia Huy (Kevin): bạn thân của hắn, vẻ đẹp thì cũng như hắn nhưng ko bằng, thiếu gai tập đoàn Sky.

-Quách Gia Bảo (Joe) : cũng là bạn thân của hắn, hotboy như hắn và Kevin. Công tử của tập đoàn Shine.

- Mai Linh Nhi (Sam): bạn chí cốt của nó, hotgirl, giúp nó quản lí Queen. Tiểu thư tập đoàn Mai thị

- Lục Hoan Hoan (Emi) : cũng là bạn chí cốt của nó. Giống như Sam cũng là hotgirl và quản lí Queen. Thiên kim của tấp đoàn Lục gia.

* Buổi tối nhà nó:

- Nguyệt, con có điện thoại _ mama nso gọi

-Vâng ạ.

-Alo

-Hey, Alie ..bọn tớ đây_ Giọng của Sam

-hihi, Sam hả, nhớ các cậu quá _ Nó vui mừng cười híp mắt

-Uk, cuối tuần này bọn tớ về nước báo cáo tình hình Queen cho cậu và sẽ ở lại với cậu cho có bè có bạn. Cậu đã 10 năm rồi không quay lại Đài Loan thăm bợ tớ..huhuhu _ Emi nó nức nở

-Uk..uk..tớ xinh lõi, tớ nhớ các cậu lắm. Tớ sẽ chờ các cậu đến. Bye_ Nó mừng quá độ

-Ừ..pipi my baby _ Tui nó cười nói

-Qe..ghê quá cô nương...hahaha

Hôm sau đi học nó cười miết, nụ cười rạng rỡ làm biết bao chàng trai ngất ngây mà nó không để ý tới. Hắn thấy bọn con trai như vậy hắn hận không thể giết hết.

- Em gái, có chuyện gì mà vui thế? _ Hắn thấy nó vui cũng vui theo

-Hihi, anh trai à, bí mật_ Nó làm ra vẻ thần bí

7. Chương 7

Cuối cùng ngày cuối tuần cũng đến, nó diện 1 bộ váy màu trắng nữ tính, mang đôi giày cao gót màu đen và kính mát leo lên con Mercedes Benz E Class đến thẳng sân bay. Bên hắn cũng thế hắn diện bộ đồ rất ư là đẹp trai và kiểu cách đi chiếc BMW 3 Series cũng đến sân bay để đón 2 đứa bạn quý hóa.

Đến nơi, sân bay tấp nập người, bỗng hắn thấy nó:

- Minh Nguyệt, em làm gì ở đây? _ Hắn gọi to

- Ủa, anh trai à, sao anh lại đến đây? Em đến để đón bạn_ Nó quay lại mỉm cười

-Uk, anh cũng thế._ Hắn mãi ngắm nó, hôm nay nó thật đẹp, y như thiên sứ

- KEN/ ALIE_ Bốn giọng nói đồng thanh, nó vs hắn quay lại

- Joe, Kevin _ hắn nháy mắt ôm hai đứa bạn

- Sam, Emi _ Nó bật khóc chạy tới ôm chầm 2 đứa bạn mà đã 10 năm rồi, nó chưa gặp mặt. Tui nó bật khóc nức nở làm hắn bất ngờ:

- Nguyệt, giới thiệu với em đây là Joe và Kevin bạn của anh trai đến từ Đài Loan.

-Chào em_ Joe và Kevin mỉm cười

-Chào các anh, còn đây là Sam và Emi cũng là bạn thân nhất của em đến từ Đài loan_ Nó quay lại giới thiệu với hai con bạn

-Chào các anh _ Sam và Emi mỉm cười đáp làm cho tim của hai người nào đó đập nhanh

- Còn đây.._ 4 đứa đồng thanh hướng về hắn và nó

-À. Đây là Minh Nguyệt, em gái kết nghĩa của tớ.

-Đây là Tuấn Kiệt, anh trai của tớ.

Tất cả đều đã làm quen và ra về (Ken là tên của hắn, Alue là tên của nó)

Tụi nó tiến thẳng đến nhà hàng Star để ăn trưa

-Alie à, làm ơn mau mau trở lại mà giải quyết bọn chúng giúp tớ đi, tớ chịu hết nổi rồi? _ Sam kể lể

-Là..là sao? _ 3 chàng trai đồng thanh

-Các anh không biết sao, Alie là thiên kim gia tộc.... _ Emi định nói hết nhưng nhanh chóng bị nó chặn lại

-Được rồi, tớ biết rồi thế hiện tại vương mạc ở đâu? _ Nó hỏi

-Thì bên Pháp chớ đâu, bọn tớ không giải quyết được đâu, với lại mọi người vẫn muốn gặp cậu đó, cậu làm nhân vật thần bí suốt 5 năm rồi còn gì? Sam nói

-Khoan đã..rốt cuộc hình như có gì không phải ở đây? Alie em có gì giải thích cho anh không? _ Hắn ngờ vực

-À..ờ..thật ra...em là Trần Minh Nguyệt, người thừa kế của gia tộc Trần thị Đài Loan và là người thừa kế của tập đoàn Royal còn đồng thời là....._ Nó lắp lứng không nói tiếp khi thấy bộ mặt sock của 3 chàng trai.

-Là gì? _ 3 chàng trai cũng đồng thanh

-Hey, thì là người đứng đầu của tổ chức Queen chứ sao? _ Emi lanh lǎu

-What? Queen?

-Ừ _ Nó đáp

3 chàng trai lập tức té ghế vì very sock. Nó hết hồn vội chạy lại đỡ hắn lên và Sam vs Emi cũng làm tương tự vs Joe và Kevin

-Sao em lại giấu anh lâu như vậy? _ Hắn hỏi

-Bởi vì đây là bí mật không thể tiết lộ, em cũng như anh thôi và điều quan trọng là chưa có lệnh của papa. _ Nó trưng bộ mặt vô tội

-Ừ, không sao nếu đã như vậy thì em không cần làm em gái của anh nữa? _ Hắn mỉm cười nói

-Hả? _ Nó ko biết gì

-Ừ, cứ như vậy đi. Thôi, bợ anh có việc phải đi trước. Bye em _ Bọn hắn chào rồi rời đi

-nè, Alie có phải cậu yêu Ken không? _ Sam nghi ngờ

-Ừ..đúng là vậy, thôi về nhà tớ kể

Về đến nhà nso kể toàn bộ mọi chuyện ở Việt Nam cho Sam và Emi nghe.

-Thú vị nhỉ, thế thì bây giờ thì 2 người có thể đến với nhau mà _ Emi cười to

-Ừ, mà các cậu mai đến trường tớ nhập học nha

-Ok. Giờ thì tớ muốn đi Bar để xả stress _ Sam nói

-Ừ..tớ lâu rồi không đi Bar vì giấu thân phận đó _ Nó nói rồi kéo hai cô bạn đi chuẩn bị trang phục

Tụi nó mỗi đứa 1 chiếc Tesla Model S khác màu và phóng thẳng đến Bar Night lớn nhất thành phố. Bước vào quán Bar ai ai cũng lộ rõ ánh mắt thèm thuồng tụi nó. Sam thì mặc chiếc áo dây và quần da đen ôm sát cơ thể, bên ngoài còn có áo khoác da. Emi thì mặc chiếc váy màu trắng bồng bềnh có nơ to bên eo. Còn nó thì diện 1 chiếc váy màu đỏ ôm sát cơ thể với đai giàn cao gót màu đen và cặp kính đen trông bợn nó quyết ruc vô cùng. Bao nhiêu ánh mắt ghen tị của tất cả các cô gái ở đây. Bọn nó đến bàn uống rượu.

-Cho tôi 2 li Wiki, Cookti. _ Nó gọi

- Tụi mình ra nhảy đi, lâu rồi còn nhớ không Alie? _ am háo hức hỏi

-Làm sao tớ quên được? _ Alie nháy mắt rồi cả 3 kéo lên sàn nhảy

Hòa mình vào điệu nhạc mà chẳng hay biết tại một căn phòng sang trọng trong Bar có 3 chàng trai đã trông thấy

-Ôi ôi, mỹ nhân _ Kevin cười đéo

- Đúng là đẹp và quyến rũ thật _ Joe nháu nháp ly rượu

-Hiaza, Sam và Emi chắc làm hư Alie của tớ mất _ Hắn không rời mắt khỏi nó

-Thôi đi anh bạn, chúng ta ra chứ? _ Kevin đứng dậy

-Ok _ Cả 3 tiến về phía các cô gái

Ba cô gái mải mê hòa mình nhảy mà không hay biết là có 3 chàng trai đã quàng tay lên eo thon gọn của mình. Giật mình ngược lên thì thấy thì ra là Ken, Joe và Kevin. Các cô ngượng ngùng đỏ mặt

-Sao anh lại đến đây? _ Nó hỏi hắn

- Tất nhiên rồi, người anh yêu đang đứng đây thì sao anh có thể ko tới. _ Hắn nháy mắt và vẫn ôm chặt lấy eo nó

- Anh có thể bỏ tay ra không? _ Nó đỏ mặt

-Tại sao phải bỏ..tối nay em đẹp lắm _ Hắn nói rồi ôm sát cơ thể nó, cơ thể cả hai nóng ran.

Về phía 2 đôi kai thì cũng tương tự nhưng tụi nó đã bớt e dè mà tiếp nhận Joe và Kevin. Tất cả nhảy mà làm các chàng trai và cô gái bên ngoài thấy mà lộ rõ ánh mắt ghen tỵ.

Hắn vẫn tiếp tục ôm chặt lấy nó, cuối đầu xuống chiếc cổ trắng nõn nà mà hôn nhẹ lên khiến nó bất giác giật mình. Nó ngược nhìn hắn.

-Anh có thể hôn em chứ Alie? _ Hắn nhẹ nhàng hỏi

Nó chỉ ngượng ngùng gật đầu, hắn mỉm cười rồi quần quít lấy đôi môi đỏ mọng của nó. Hắn hôn và mút lấy đôi môi anh đào đó đưa lưỡi vào trong hút lấy lưỡi nó. Cảm thấy nó khó thở thì tiếc nuối buông môi nó ra và cuối xuống cổ nó.

Chơi cũng thoái mái xong bọn họ ra về. Trên xe của nó và hắn:

- Alie, em có thể làm bạn gái của anh không? _ Hắn nhìn nó vs ánh mắt chờ đợi

- Vâng _ Nó mỉm cười, e dè gật đầu

KÉTTTTTTT

Hắn thăng xe lại và nắm lấy tay nó rồi ôm hôn nó thăm thiết.

-Hai nụ hôn đầu đời của em bị anh cướp không thương tiếc vậy hả? _ Nó đỏ mặt đánh nhẹ vào ngực hắn

-Có sao đâu, trước sau gì anh cũng lấy em. _ Hắn chắc chắn

-Hihi _ Nó cười

Về đến cổng nhà: - Em ngủ ngon nha, em iu

-Rồi, chúc anh ngủ ngon nhá _ Nó nói rồi hắn vòng tay ôm lấy nó

Tối hôm đó có cả 3 cặp đều đã tìm được tình yêu của mình.

8. Chương 8

Sáng hôm sau tại lớp học của nó:

-Giới thiệu với cả lớp, hôm nay lớp chúng ta có 4 bạn học sinh mới đến từ Đài Loan. Các em vào đi

-Chào các bạn, mình tên là Mai Linh Nhi, con gái của tập đoàn Mai thị, có thể gọi mình là Sam _ Sam nở nụ cười tươi rói

- Còn mình là Lục Hoan Hoan, thiên kim tập đoàn Lục gia, cứ gọi mình là Emi _ Emi mỉm cười
- Tôi là Vũ Gia Huy, thừa kế Sky
- Tôi là Quách Gia Bảo, thiếu gia của Shine
- 4 người cười tươi và nháy mắt làm cho các girl và boy ngất ngây.
- Bọn họ tiến về chỗ ngồi và đặt vai hắn và nó. Giờ ra chơi, cả bọn xuống căn-tin
- Anh Tuấn Kiệttttttttttttttt _ giọng nói thiết tha của con Hiền vang lên nghe mà muôn nôn quá, làm cho 6 đứa nó muốn té ghê.
- Cô...._ Hắn không biết làm thế nào, quay sang nhìn nó, nó làm ngơ đi
  - Kiệt à, sao dạo này ít gặp anh thế? _ Nó ôm cổ hắn
- Hành động đó làm cho Joe, Kevin, Sam và Emi bất ngờ trừ nó.
- Dụ gì thế Ken? _ Joe hỏi
  - Có ai giải thích giúp tôi đây là ai ko?_ Sam bức bối
  - Cô có thể buông tay ra rồi đó?_ Giọng lạnh lùng của nó vang lên làm cho Sam và Emi nuốt nước bọt ực ực. Thấy bạn gái mình thế, Joe hỏi:
- Các em sao thế?
- Cái giọng nói đó...toàn..toàn...._ Sam áp úng
  - Toàn là Alie dùng trong khi xử lí việc cho Queen_ Emi cố gắng hoàn thành câu
  - Nếu không mau cản lại thì chắc chắn sẽ có người chết đó._ Sam nói
  - Cái gì? Tại sao tôi phải buông ra, cô là gì?_ Hiền nói cái giọng kêu kiệu
  - Tùy cô, tôi là bạn gái của anh ấy_ Nó điềm nhiên trả lời
- Hahaha, nói đùa..anh Tuấn Kiệt đẹp trai mà chấp nhận loại con nhà tầm thường như cô sao? Never _ Hiền mỉa mai làm cho Sam và Emi nóng mặt
- Cô kia, cô vừa nói cái gì đó hả?_ Sam quát
  - Nói cái gì kệ tôi, không liên quan mấy người, mà mấy người con nhà giàu có, sao lại chơi với cái tụi thường dân thế hả?_ Hiền vênh mặt
- What? Thường dân á..cô..cô muốn chết à? _ Emi run run giọng vì lần đầu có người sỉ nhục bạn cô
- Định cho cô ả một trận nhưng Sam chưa ra tay thì bằng hành động nhanh nhẹn nó đã cho ả một bạt tai như trời giáng vào má. Hiền tức đỏ mặt:
- Sao, sao cô dám tát tôi hả..tôi sẽ nói với cha tôi làm cho công ty nhà cô phá sản_ Hiền tức giận quát lớn
  - Nó chẳng quan tâm bỏ đi. Hắn vội chạy theo
  - Cái gì..phá sản à...Sam ơi..tó có nghe nhầm ko?_ Emi bật cười chảy nước mắt
  - Emi, sao em chảy nước mắt thế?_ Joe hoảng lên
  - Không sao đâu anh, em thấy tức cười quá..hahaha
  - Công ty nhà cô là gì? _ Sam cười khinh bỉ hỏi
  - Là công ty xây dựng An Khang, lớn thứ 2 ở Việt Nam._ Hiền đáp
  - Ồ...thì ra là thế. _ Sam cười đều rồi bỏ đi
- *Sau trường:
- Alie à. Em đừng giận anh mà? _ Hắn năn nỉ

-Sao hả? Sao anh không gạt tay của cô ta ra hả?? Hay là anh không xem em ra gì._ Nó quát

-Không phải, anh chưa kịp phản ứng mà, anh thè có trời đất đó, anh chỉ yêu một mình em thôi nếu như anh nửa lời gian dối thì..._ Không để hắn nói hết câu nó lấy tay che miệng hắn lại

-Em tin mà_ Nó cười

Hắn ôm chặt nó vào lòng nhìn nó tha thiết rồi đặt lên môi nó 1 nụ hôn nồng cháy.

Trở lại lớp học 6 đứa nó đang ngồi nói chuyện vui vẻ thì điện thoại nó vang lên. Nhìn vào số gọi đến mà gương mặt nó tối sầm lại làm ọi người lo lắng:

-Em sao thế? _ Hắn hỏi

- Có gì thế Alie? _ Sam hình như đoán được điều gì

-À..chờ em nghe điện thoại_ Nó bước ra khỏi lớp

-Alo

- Chào công chúa yêu của cha_ Đầu dây bên kia giọng ông Trần vang lợi làm cho nó nổi da gà

-Hihi, papa à, lâu rồi mới gọi cho con đó_ Nó vội cười

-Ừ, có phải con tự do bay nhảy bao nhiêu năm đã đủ rồi không?_ Ông Trần nói mang nhiều hàm ý

-Ý của papa là gì?_ Nó hỏi thẳng

-Con sẽ có hai tháng nữa để về quản lí tập đoàn và ... Ông Trần ngập ngừng

-Và gì hả papa?_ Nó nghi hoặc vội hỏi

-Lấy chồng._ Ông dứt khoát

-À..ờ..lấy chồng..dạ..mà khoan..cái gì..LẤY CHỒNG hả?/_ Nó.sock nặng

-Chính xác là thế đó con yêu à, chuẩn bị tinh thần nhé_ Ông Trần cười

-Papa ơi, con còn nhỏ mà papa, sao có thể..mà đối tượng là ai? _ Nó vừa khóc vừa hỏi

-Là thiếu gia của tập đoàn lớn nhất thế giới, thôi bye con iu_ Papa nó dập máy nhưng nó vẫn nghe thoáng được tiếng cười của cha nó.

Nó bước vào lướp vừa đi vừa khóc nước mắt lau nước mắt làm cho Sam và Emi hoảng hồn vì thấy leader Queen khóc.

-Có việc gì mà em khóc thế hả?_ Hắn lo lắng

- Papa..papa...em..bảo.._ Nó nước mắt

-What? Papa hả? bảo gì? _ Tất cả đồng thanh

-Papa em bảo em phải lấy chồng_ Nó hoàn thành câu nói và òa khóc

-Ừ..tưởng việc gì chứ..lấy chồng có gì đâu, hả..LẤY CHỒNG?_ Cả bọn hét lên

-Nói nhỏ giùm chút đi_ Nó vội bịt miệng họ

-Cái gì, cậu lấy chồng, mà ai thế?_ Emi hỏi

-Đúng đó, kẻ nào mà to gan dám cướp em hả?_ Hắn bức mình

-Papa bảo là thiếu gia của tập đoàn gì mà lớn nhất thế giới đó_ Nó nước mắt

-Hả? Lớn nhất thế giới?_ 3 chàng trai đồng thanh và sau đó cười rất chi là gian

-Có sao đâu em cứ lấy đi_ Joe cười to ủng hộ

- Hắn ta cũng được lắm đó_ Đến lượt Kevin

-Các anh biết hắn à?_ 3 cô nàng hỏi

-Tất nhiên_ Joe trả lời

- Hắn là ai thế?_ Nó hỏi

- Bí mật..hahahaha _ Họ cười ồ lên

Tối hôm đó trước cổng biệt thự nhà nó:

-Anh à, em không muốn lấy hắn đâu..huhuhu..em ko có yêu hắn ta_ Nó vẫn còn khóc

-Em yên tâm đi, anh sẽ giúp mà, không sao đâu_ Hắn nói rồi hôn tạm biệt nó

*Nhà hắn

-Cha à. Sao cha không nói với con là con sắp lấy vợ hả?_ Hắn hỏi cha

-Ừ, tại còn 2 tháng luôn mà, con còn 2 tháng tự do nên tận hưởng đi con trai iu quý _ Ông Lý cười vang

-Người con lấy sẽ là thiên kim của Trần gia Trần Minh Nguyệt

- Cha à, con muốn mau kết hôn_ Hắn hối thúc

-Hả?_ Làm cha hắn chưng hửng

- Nhưng cô ấy còn phải có thời gian tiếp nhận tập đoàn nữa, nên cứ đợi đi. Mà sao con vội thế?_ Cha hắn nghi ngờ

-Không có gì_ tỏ vẻ bí mật

Đêm đó hắn vui không ngủ được, thì ra người có hôn ước với hắn lại là người hắn yêu. Còn nó thì khóc sướt mướt vì cái tin động trời

*Hai tháng sau

-Haiza, tối nay phải gặp mặt hắn ta_ Nó nói

-Ừ, chắc không sao đâu, bình tĩnh đi. Leader của Queen mà vậy đó hả?_ Sam nói

-Ừ, mà nhắc Queen mới nhớ, tớ đã xử lí xong vụ ở Pari (Pháp) rồi.._ Nó iu xiù

-Nhanh thế bằng cách nào vậy?_ Emi tò mò

-Bạn chúng bỉ ổi như thế thì chỉ có đường chết thôi_ Nó lạnh lùng

-Ừ, em ghê thật đó Alie_ Kevin nói

-Haiza, Sam cũng cõi vậy đó anh _ Emi cười đều

-Cậu này, cậu cũng có thua kém gì tớ_ Sam trả đũa

-Thật à?_ Joe hỏi. Nó gật đầu

-Sao nãy giờ anh không nói gì thế Ken?_ Nó hỏi hắn

-Ừ, tối nay anh sẽ đi với em_ Hắn nhìn nó yêu thương

-Thật sao anh?_ Nó mừng rỡ

-Ừ, tối anh qua đón

* Dimond Hotel

Nó và hắn cùng bước vào thì hai bên gia đình đã đến đủ.

-Chào hai bác ạ. Con có điều muốn nói_ Nó lấy bình tĩnh

-Có gì ngồi xuống rồi nói_ Mama nó bảo

- Vâng, thật ra nguwoif con yêu là Ken nên con chỉ có thể lấy anh ấy chứ không thể lấy con trai hai bác được_ Nó kính trọng hai trưởng bối lễ phép thưa

-Hahahahaha _ Cả 5 người cùng ôm bụng cười, có cả Hắn làm nó chẳng hiểu mô-tê gì hết

-Thằng Ken là con trai bác đó, con định không lấy nó à?_ Ông Lý cười nói

-Dạ? Hả? sao ạ...Ken....con bác..chồng con?_ Nó SOCK nặng

-Uk, em không muốn lấy anh à?_ Hắn cười khoác vai nó

- Con muốn hủy hôn hả con gái?_ Ông Trần hỏi

- Sao..sao...anh không nói cho em biết hả?? Làm em khóc sướt mướt hai tháng nay là sao?_ Nó tức giận

-Thôi mà, anh chỉ muốn tạo bất ngờ cho em thôi_ Hắn biết nó tức nên dụ ngọt.

-Thôi khỏi nói đi. Con không được khỏe, con xin phép đi trước_ Nó cuối đầu chào rồi bỏ đi

-Con đuổi theo cô ấy, con xin phép ạ_ Hắn nói rồi chạy theo

-Nhớ mang con dâu về cho ta nha con trai_ Bà Lý nói to

Nó chạy đi vì quá là tức giận với hắn, trời đổ mưa to, nó ướt sũng hết, nó khóc to hơn nữa. Hắn chạy theo nó. Ôm nó vào lòng:

-Bộ lấy anh em không muốn hả?_ Hắn ôn nhu

-Hức..hức...ai bảo anh trêu em, không nói cho em biết làm em..hức..hức..khóc 2 tháng trời..anh vui lắm chứ gì? _ Nó òa khóc vùng vẫy

- Anh chỉ muốn tạo bất ngờ cho em thôi, em khóc anh đau lắm chịu vui nỗi gì..tha thứ cho anh đi em._ Hắn ôm chặt nó

-Hic hic hic_ Trời mưa to với lại thấm mệt nên nó ngất đi.

Hắn ôm nó vào xe và đưa về biệt thự riêng của hắn. Bé nó lên phòng trước con mắt ngạc nhiên của quản gia và người hầu. Mở cửa phong với hai màu chủ đạo là đen trắng. Đặt nó xuống giường, hắn gọi quản gia mang chậu nước ấm. Nhìn thân thể nó ướt sũng hắn không biết làm thế nào đành phải thay quần áo cho nó. Để nó dựa vào hắn, đôi tay chắc khỏe đó cởi từng cúc áo của nó xuống, lộ ra bộ ngực đầy đặn, trắng mịn đang phồng phồng theo hơi thở. Toàn thân nó thon gọn, đôi chân thon dài thu hút hắn, hắn muốn chạm vào tất cả nhưng hiện tại nó mê man nên hắn kiềm chế bản thân. Lấy áo trắng dài tay của hắn mặc vào cho nó. Rồi lấy nước ấm quản gia mang lên mà lau gương mặt xinh đẹp đó. Rồi hắn leo lên giường, ôm nó vào lòng mà ngủ.

9. Chương 9

Sáng hôm sau, nó cảm thấy đau đau như búa bổ, mở nhẹ mắt ra nó thấy một căn phòng rộng lớn nhưng xa lạ với hai màu chủ đạo là trắng và đen. Nó cảm thấy bất an. Cảm thấy nặng ở eo thì nhìn xuống thấy một cánh tay rắn chắc ôm lấy nó, nhìn sang bên cạnh thấy hắn đang ngủ say bất giác nó thở phào nhẹ nhõm. Nằm ngắm hắn ngủ trông hắn rất đẹp trai a. Khuôn mặt yên bình chìm vào giấc ngủ, nó giơ tay chạm vào từng đường nét trên khuôn mặt hoàn hảo của hắn. Không kiềm chế được nó chồm qua hôn lên môi hắn nhưng bỗng có lực ôm chặt lấy nó và hôn nó cuồng nhiệt. Nó trọn mắt bất ngờ nhưng nhanh chóng đáp lại hắn. Đến khi thấy thiếu không khí thì hắn mới thả nó ra, khuôn mặt nó đỏ bừng xấu hổ, rúc vào lồng ngực của hắn.

-Sao em lại ở đây?_Nó hỏi đầy e thẹn

-Uk, thì hôm qua ai đó tức giận bỏ đi dầm mưa rồi anh đưa về nhà anh chứ đâu_ Hắn trêu nó

-Thế quần áo của em là không phải anh thay đó chứ?_Nó nghi ngờ

-Chứ em nghĩ ngoài anh thì ai vào đây_Hắn nháy mắt trêu nó

-Á.....Á _Nó hét toáng lên

-Im lặng. Em có cần hét lên thế không? Đằng nào chúng ta không thành vợ chồng,,hahaha _ Hắn cười đều

-Em..em..anh.._ Nó ú ớ

-Được rồi, vscn đi rồi chúng ta ăn sáng và đến trường_Hắn nói rồi kéo nó dậy.

KÉTTTTTT

Chiếc BMW mui trần đỗ lại trước cổng trường làm học sinh toàn trường chú ý. Đặc biệt hơn bước xuống xe lại là hắn và nó. Nó nhận được rất nhiều ánh mắt tò mò của nữ sinh trong trường nhưng cũng mỉm cười cho qua. Bước vào lớp học đã thấy Kevin, Joe, Sam và Emi ngồi trò chuyện. Vừa thấy nó Emi chạy lại:

-Sao rồi Alice, anh ta là người như thế nào hả?

-Đúng đó. Có cần bọn tớ xử giúp không?_Sam chen vô

-Muốn làm sao cũng được_Nó nói

-Các em định xử anh thế nào?_Hắn nháy mắt hỏi

-Ủa..vậy là sao?_ Emi không hiểu gì cả

- Thì là hôn phu của nó là Ken đó._ kevin cười cười nói

- CÁI GÌ? KEN LÀ HÔN PHU CỦA ALICE HẢ?_ Emi và Sam đồng thanh hét lướt làm cả lớp quay lại nhìn nó với ánh mắt ghen ghét.

Bên lũ con Hiền:-Không thể thế được, tao không có được Kiệt thì đừng mong ai có được anh ấy..haha _ Nó nghĩ ra một kế hoạch quá chi là đen tối.

-Im bót lại coi, làm gì la to thế hả?_ Nó bức

-Ồ..ồ...hahaha thế thì tốt chứ sao. Chúc mừng_ Sam cười to

-Uk. Cảm ơn_ Nó nói

-À, mà papa bảo tối nay sẽ tổ chức ra mắt tớ và hôn ước giữa hai nhà, các cậu cũng tới nha._Nó nói với m.n

-Đúng rồi đó, Kevin, Joe hai cậu cũng đến nhá?_Hắn hỏi

-Ok_ 4 đứa đồng thanh.

Ring..Ring. Điện thoại nó reo

-Alo, ai đây?_ Nó hỏi

-Hey, my baby đang làm gì đó cưng?_Đầu dây bên kia là giọng một đứa con trai đầy ngọt ngào vang lên làm 5 người còn lại bất ngờ kể cả nó.

-Xưng hô gì lạ thế, cuối cùng là ai?_ Nó bắt đầu bức khi thấy cái nhíu mày của hắn.

-Ok, không giỡn với cưng nữa, anh “iu” của cưng đây nè_ Tên đó lại cười to

-Haiza..anh “iu” nào?_ Nó hét lên

-Anh đây, Alex iu dấu của em đây._ Tên đó nói

-Ừ..Alex..mà cái gì Alex hả?_ Nó vui mừng ra mặt

-Biết ngay mà cưng có nhớ anh không?

-Nói cho nhok nghe nhá, có tin chị giết ngay lập tức không?_ Nó vui thì có nhưng bức cái kiểu xưng hô đó.

-Chị gì chị, sinh trước ta có 5 phút mà bì đắt, chị cái gì. Cho ta làm anh một lát không được à?_ Tên được gọi là Alex hỏi

-NEVER. Nhà ngươi lo mà im miệng nhá nếu không đừng trách chị đó. Lo phận làm em đi nếu không....Bar Black ở Hàn Quốc ta sẽ lấy lại_ Nó vang lên giọng lạnh ngắt

- Khoan khoan....chị 2 iu dấu, chị có biết là em thương chị nhất không? Chị 2 xinh gái ơi, chị nhiều Bar thế cho em cái đó nhá. Đi mà_ Alex hết hồn đành xuất chiêu nắn nỉ.

-Ok. Liệu mà làm đó. Mà nè ta đây sắp xuất giá rồi..huhuhu...ngươi liệu mà thu xếp đến Việt Nam đi._Nó tỏ vẻ bi thảm

-Đã là gái có chồng rồi mà còn con nít. Ok. Em nhất định đến dự_ Alex cười to vì tính trẻ con của nó

-Được. ta sẽ chờ để đón tiếp ngươi. Darkness Prince à..hahaha _ Nó cười đều.

-Được rồi. Princess Cold. Hahaha _Alex cũng cười lại rồi cúp máy.

-Xí..thẳng khỉ..mi được lầm._ Đầu nó nổi khói.

Quay lại với m.n nãy giờ vẫn còn ngạc nhiên vì cuộc gọi của nó.

-Ai thế em?_Hắn hỏi

-Darkness prince _ Nó cười cười

-What? _ Tất cả đồng thanh

-Sao?_Nó giật mình

-Nghe nói hắn ta là người đứng vị trí thứ 2 trong tổ chức Queen nhưng tớ vẫn chưa biết mặt_ Sam nói

-Đúng vậy. Sắp được gặp hắn rồi đó.

-Thế người đứng đầu Queen là...?_ Joe nghi ngờ nhìn nó

-Đúng vậy. Princess Cold là em._ Nó giải đáp hết thắc mắc của mọi người.

-À thì ra là vậy. Ông trùm Mafia lớn nhất thế giới cưới Princess Cold đúng là hợp._ Kevin nhận xét

-perfect

-Khoan đã..Chẳng lẽ Ken...anh.._Nó quá bất ngờ nhìn Ken.

-Đúng thế, anh là Boss của mafia _ Hắn xác nhận với nó

-Thế..sao..lâu nay..em không...biết_ Nó lắp bắp vì quá bất ngờ lần sững sốt vì lâu nay quan hệ với trùm Mafia mà không hay biết.

-ừ..anh xin lỗi vì không nói sự thật tất cả cũng tại hoàn cảnh. Em cũng thế mà_ Nhìn hắn lúc này không ai dám nghĩ là Boss khét tiếng

-Vâng_ Nó gật đầu

RENG RENG RENG

Cả bọn ngồi tám hết buổi học luôn. Tất cả ra về đi mua sắm để chuẩn bị cho tối nay.

*Royal Hotel.

Bữa tiệc hôm nay có rất nhiều quan khách cấp cao và danh nhân đến dự bởi vì một lí do đó là họ muốn tận mắt chiêm ngưỡng sắc đẹp của người thừa kế Royal. Papa nó bước lên lề dài giới thiệu về nó:

-Xin cảm ơn tất cả các vị bằng hữu gần xa. Hôm nay tôi xin chính thức giới thiệu Alice- Trần Minh Nguyệt, người thừa kế tập đoàn Royal và hôn ước của con gái tôi và thiếu gia tập đoàn Dimond.

Nó và hắn khoác tay nhau bước lên. Hôm nay nó thần xinh đẹp và quyến rũ trong chiếc váy dài màu đỏ ôm sát cơ thể, mái tóc nâu được uốn nhẹ để sang một bên vai kèm với bộ trang sức bằng đá Rubi màu đỏ kết hợp với làn da trắng nõn của nó cùng tạo nên một vẻ đẹp kiêu sa. Còn hắn thật là đẹp trai và lịch thiệp trong bộ vest màu xám xanh ôm gọn cơ thể trông thật hấp dẫn. hai người sánh bước bên nhau tạo ra một vẻ đẹp hào quang rung động lòng người, làm bao ánh mắt trở nên ngưỡng mộ và ganh tị.

-Xin chào. Tôi Alice- Trần Minh Nguyệt con gái của chủ tịch tập đoàn Royal hôm nay rất cảm ơn các vị đã đến tham gia bữa tiệc cùng chúng tôi._ Giọng nói trong trẻo của nó vang lên làm mọi người choáng ngợp,một đám “vệ tinh” cứ nhìn nó thèm thuồng không thôi.

-Tôi Ken- Lý Tuấn Kiệt rất cảm ơn mọi người đến để chứng kiến hôn ước của tôi và Alice._ Hắn nói và khuyến mãi ọi người nụ cười tỏa nắng làm ai ai cũng ngất ngây.

Kết thúc phần giới thiệu mọi người cùng nhập tiệc. Các doanh nhân lo tranh thủ kiểm mồi làm ăn.

-Hey,hai người tỏa sáng quá_ Sam khen ngợi

-hihi_ Nó cười e thẹn trốn mặt đỏ bừng vào ngực hắn.

-Trời ơi...còn ôm nhau kìa_ Emi trêu

-Thôi mà_ Hắn ôm nó và cười

Bỗng từ đâu có tiếng gọi vang lên:

-Alice yêu dấu.....

Tất cả quay lại thì thấy từ xa một chàng trai tuấn tú với vẻ đẹp lảng tử chưởng khác gì hắn nhưng đẹp không bằng hắn cười tươi hướng về phía nó. Nó cũng quay lại và thoáng bất ngờ, rồi vụt chạy lại ôm chầm lấy cổ hắn. Hai người cứ thế ôm nhau mà không để ý có người ăn nguyên hũ dầm chua nồng nặc.

Nó ôm Alex chặt cứng đến mức:

-Ặc..Ặc..wey..Alice bỏ ra coi, ôm chết người ta chớ có. Buông ra_ Alex hét lên nén Alice mới để ý xung quanh và bỏ hắn ra.

-hihihi..Ta nhớ người lắm đó._ Nó cười tươi

-Được rồi, ta biết mà, ta cũng thế chỉ tiếc là Alice của ta sắp lấy chồng rồi..huahu_ Thê là hai đứa ôm nhau khóc tiếp làm mọi người sững sờ. Chịu hết nổi hắn lên tiếng và đồng thời kéo nó lại:

-Có thể giải thích đây là ai không?

Bây giờ nó mới bừng tỉnh và nghe giọng nói của hắn chắc là đang tức giận, nó biết nó phạm phải tội chết rồi, nó đành cười trừ:

-Hihahi, để em giới thiệu, đây là Alex em trai của em._ Vừa nói nó kéo Alex lại. Nghe thoáng 2 chữ “em trai” hắn mới thở phào.

-Hi all. Đây chắc là anh rể hả? Xin chào anh, em là Alex_ Alex cười tươi bắt tay hắn.

-Chào em_ Hắn cũng cười lại

-Đúng đó, lại chị bảo nè_ Nó nói với Alex

-Im coi,đã bảo là sinh trước ta có 5' mà lúc nào cũng chị chị là sao?_ Alex nổ quao

-Hay lắm, thế Bar Black...._ Nó chưa nói hết câu thì Alex vội vàng nắm tay nó van nài

-Đại tiu dầu của em, em là em trai duy nhất của chị phải thương em chứ, sau dù đó papa cắt tài khoản em rồi vẫn chưa hết giận mà giờ đại tiu còn đòi lấy lại Bar nữa thôi em có nước đi đổi nhà ma..huahu..anh rể..._ Alex quay sang cầu cứu hắn.

-Alice, em cứ bình tĩnh_ Hắn nói

-Giỏi, bây giờ lấy Ken ra dọa chị hả, thôi được chị sẽ cho người nhưng mai người đến nhà ta đi, ta sẽ dạy dỗ lại người._ Nó lạnh lùng nói, nó dễ bỏ qua vì có ai nào biết nó trời không sợ, đất không sợ chỉ sợ mỗi Ken.

-Dạy dỗ..huahu...Ok_ Alé định năn nỉ nhưng nhìn thấy ánh mắt sắc như dao cạo của nó đành thôi.

-À mà chúc mừng anh chị nhá. Anh rể à, mau mau rước giúp bà la sát này đi đi..hihi_ Alex thật ngu ngốc khi biết đại họa sắp tới

- Ok em_ Hắn cười haha còn nó thì tức oái máu “ Giỏi lắm cưng, chờ chết đi em, hahaha”.

Hôm sau tại nhà nó, hắn cùng m.n đã tới săn đó. Vừa vào tới phòng khách hắn đã trông thấy một cảnh tượng kinh hoàng. Là nó và Alex đang đánh nhau, nó quát Alex ngã lên ngã xuống trông thật thảm.

-Nói mau, ngươi biết tội chưa?_ Nó lạnh lùng hỏi vì cả hai vẫn chưa biết có sự hiện diện của hắn, Sam, Emi, Joe và Kevin.

-Dạ dạ...Alice..à không đại ti em biết lỗi rồi._ Alex thở hổn hển cầu xin

-Lỗi gì? Nói _ Nó quát

-Lỗi..lỗi..em không trông coi tổ chức cẩn thận, để tụi nó làm càng tạo phản khi lâu quá Đại ti không “ghé thăm” nên tụi nó có gan lớn đó. Em không nên dùng tiền của tổ chức để mà ăn chơi..huu Đại ti ơi tiền đợi em về Đài Loan nhất định sẽ trả mà_ Alex thảm bại hơn bao giờ hết

- Ok, tốt rồi ngươi nên biết quy tắc của ta đó. Còn nữa sau khi ta đám cưới, mọi chuyện ổn thỏa ta sẽ quay lại tổ chức để xử lí bọn chúng và các bang. Còn nữa sau khi tốt nghiệp ta sẽ quản lí tập đoàn và giúp anh rể ngươi một số việc, ngươi hiểu chứ. Khi mà ta đã lấy chồng thì có lẽ đã trở thành người nhà họ Lý nên Queen ta sẽ dần giao lại cho ngươi, Sam và Emi quản lí nhưng ta cũng sẽ giám sát. Ngươi nên bỏ tật ăn chơi tráng tán đó đi nếu không đừng trách. Ta sang Việt Nam cũng được 10 năm rồi, ta biết thời gian đó tất cả mọi việc ở nhà ngươi đều thay ta xử lí kể cả bà ta nữa, xin lỗi em Alex à_ Giọng đầy tha thiết và ray rứt của nó vang lên kèm theo nhungx giọt nước mắt của đau khổ.

- Chị 2, ngươi có lỗi là em mới phải, không phải em bướng thì bà ta đã không bỏ chị em chúng ta mà đi để rồi quay lại thương hại chúng ta. Em xin lỗi_ Alex cũng ôm nó khóc

Cảnh tượng thiêng liêng này đã được mấy người nấp sau cánh cửa chứng kiến. Liệu có ai hiểu được lòng hai chị em đáng thương này. Có tiền tài, quyền lực thì sao chứ, nhưng sống không có tình yêu thương của mẹ ruột thì còn nỗi đau nào bằng nữa. Năm đó khi 2 chị em mới có 5 tuổi thì mẹ ruột bỏ đi theo người đàn ông khác, bà ấy nói đi tìm tình yêu đích thực của đời mình bỏ lại ông chồng chung thủy nuôi hai đứa con khôn lớn và sự nài nỉ van xin, khóc lóc của hai chị em mong mẹ đừng đi nhưng bà ấy vẫn nhẫn tâm bỏ lại. Sau đó nó được gửi sang Việt Nam sống trong tình yêu thương của ba mẹ nuôi, chỉ tội cho Alex nên nó luôn luôn thấy có lỗi.

-Chị 2, hãy để em yêu đuổi lần này thôi chị nhé. Sau khi quay lại tổ chức em sẽ tập trung trả thù bà ta và người đàn ông đó._ Alex nói với giọng đầy thù hận.

-Đúng thế, chị sẽ khiến bọn chúng sống không bằng chết. Cho chúng ném trải mùi vị của đau đớn và tủi nhục. _ Nó nói đầy sát khí.

- Hello 2 chị em_ Bỗng có tiếng bước chân và tiếng nói của hắn vang lên. Hắn bước lại và đỡ nó đứng dậy

-Em sao lại đánh em vợ anh như thế?_ Hắn giả vờ như chưa có gì xảy ra

-Hihi, đúng đó anh rể, chị 2 đánh em suốt_ Alex được nước làm tối

- Cưng muôn nữa à?_ Nó trừng mắt

-Không không, thôi mọi người ở chơi vui vẻ, em đi trước. Chị 2, ok_ Alex chào mọi người rồi quay sang nhìn nó đầy ẩn ý. Được sự cho phép của nó, Alex bắt đầu kế hoạch.

- À, mọi người đến chơi sớm thế?_ Nó lắng chuyện khác

-Ừ. Chồng cậu qua để rước cậu về nhà hắn._ Sam nói

-Nhưng tớ ở đây...không chịu đâu_ Nó nũng nịu với hắn

-Không. Em sẽ sang ở với anh, có ý kiến gì?_ Hắn nghiêm mặt lại với nó.

-Em...em...ở thì ở, ai sợ ai_ Nó tức lầm nhưng vẫn sợ hắn hơn.

-Thế thì tốt, vợ yêu_ Hắn ôm nó vào lòng đầy sủng nịnh.

-Chắc..chắc...Leader Queen mà có ngày phải khuất phục dưới tay người khác hay sao?__ Emi nói giọng trêu chọc

- Đúng thế, haiza...chuyện lạ __ Sam hùa theo làm cho nó nỗi điên

- Thì sao? Kệ tớ

-Ok, Ken giúp Alice chuyển hành lí đi rồi chúng ta đi__ Joe nói

-Ừ, bọn tớ đi trước__ Kevin nói rồi kéo mọi người đi hết.

-Ok__ Hắn và nó đồng thanh.

Mọi người cũng đi hết, hắn giúp nó thu dọn hành lí để chuyển đến nhà hắn.

-Alice nè, em có thể nói cho anh biết về tuổi thơ của em hay không?__ Hắn hỏi

-Anh với mọi người đã nghe hết rồi phải không?__ Nó hỏi lại hắn

-Ừ

-Vâng, về nhà anh rồi em sẽ kể.__ Nó biết hắn là một phần quan trọng không thể thiếu đối với nó nên nó không muốn giấu diếm hắn điều gì.

-Được__ Hắn biết nó chắc chắn sẽ kể cho hắn nghe nên không hỏi gì thêm.

Thu dọn xong, hắn lái chiếc Ferrari Enzo màu đỏ chở nó đi về biệt thự của hắn. Vào trong nhà nó luôn trầm trồ khen biệt thự đẹp.

- Sống một mình mà sao anh xây biệt thự lớn thế hả?__ Nó tò mò hỏi

-Một mình đâu, chẳng phải có em, quản gia và người giúp việc nữa à__ Hắn nháy mắt với nó làm nó đỏ mặt.

-Chào cậu chủ, cô chủ__ Ông quản gia và một top người hầu cúi chào.

-Xin chào, mọi người gọi tôi là Alice là được rồi.__ Nó mỉm cười thân thiện.

-Vâng,__ Ông quản gia nói rồi lấy hành lí lên thu xếp cho nó.

Hắn dẫn nó lên một căn phòng thật lớn, thật đẹp. Hình như giống căn phòng lúc trước nó đã vào.

- Em ở đây à, thế phòng anh ở đâu?__ Nó tò mò hỏi

-Ở đây__ Hắn thản nhiên đáp

-Ờ...ở đây à..mà khoan...cái gì...sao lại ở đây hả?__ Nó hỏi lớn

-Thì vợ chồng ở chung một phòng có gì là lạ__ Hắn vẫn thản nhiên nằm xuống giường.

-Không được__ Nó kéo hắn dậy

-Đi mà, anh ở cùng phòng với em chứ. Alice à__ hắn lộ ra bộ mặt hết sức baby.

-Ờ..ừ...haiza cũng được.__ Nó không thể cưỡng lại được nên đành đồng ý.

-Hihi, yêu vợ nhất cơ mà__ Hắn ôm chặt nó, hôn khắp mặt nó

-Thôi mà, chẳng phải anh muốn em kể về tuổi thơ của em hay sao?__ Nó đẩy hắn ra

-Ừ, em nói đi__ Hắn ngồi ngay ngắn lại để nghe

-Thật ra bà ta sinh em và Alex ra nhưng chưa một lần chăm sóc chúng em trong suốt 5 năm trời. Chúng em lớn lên chỉ trong tình thương của cha, quản gia và bảo mẫu. Cha em không phải là người đàn ông nhu nhược mà là cha em cảm thấy ân hận khi ngày xưa cướp đi hạnh phúc của bà ta và người bạn thân của cha em nên mới để bà ta làm như thế. Để rồi khi chúng em lên 5 tuổi bà ta nhẫn tâm bỏ cha con em để theo người đàn ông đó. Ông ta chính là Kevil- một ông trùm xã hội đen chỉ trên tổ chức Queen và dưới tổ chức mafia của anh thôi. Rồi để an toàn cho em cũng như bù đắp tổn thương mà cha em gửi em sang Việt Nam sống trong gia đình cũng bình thường còn Alex thì ở lại với cha. Song, 3 năm trước em đã điều tra ra người

đàn ông đó chính là Kevil. Em luôn tìm cách trả thù nhưng tiếc là em chưa thể lộ thân phận và tổ chức xã hội đen của ông ta lớn hơn của tụi em. Alex luôn tìm mọi cách nhưng rồi năm ngoái bà ta lại trở về, muốn nhận lại 2 đứa em. Làm sao mà tụi em có thể chấp nhận được nên em vẫn tiếp tục ở Việt và chuyển Alex sang Hàn để trách mặt người đàn bà tàn nhẫn đó. Và rồi đây em sẽ bắt bọn họ phải trả giá cho những gì đã gây ra với ra đình em. Giọng nó nhẹ nhàng vang lên kể toàn bộ lại cho hắn nghe. Hắn ôm chặt nso vào lòng, tim hắn đau như cắt khi biết những gì nó đã trai qua. Hắn tự hứa với lòng sẽ bảo vệ và thương yêu nó suốt đời.

- Hãy khóc đi em, đừng kiềm nén nữa. Anh chỉ cho em khóc lần này thôi, chỉ lần cuối thôi. Hắn ôm chặt nó để nso khóc trong lòng hắn mặc cho những giọt thủy tinh kia rơi ướt áo hắn.

-Em yên tâm, Kevil à, anh sẽ giúp em trả thù kẻ đó. Kẻ đã làm vợ anh đau khổ. Hắn quả quyết

-Hứa..hứa...cảm ơn chồng. Nhưng anh không cần ra mặt đâu, em sẽ xử lý. Khi nào khó khăn em sẽ nhờ anh. Nó thấy ấm lòng và an toàn khi ở bên hắn.

-Ok em. Hắn cười hiền với nó.- Em ngủ một giấc đi, anh có việc phải đến tập đoàn, tối anh về sẽ đưa em đi bar gặp mọi người. hắn nói rồi để nso nằm xuống giường, kéo chăn đắp lại cho nó rồi hôn lên trán nó mồi nhẹ nhàng khép cửa lại ra khỏi phòng. Nó cũng thiếp đi.

Đến tập đoàn Dimond

-Thư ký Kim, gọi Joe và Kevin thiêu gia đến đây. Hắn gọi thư ký

-Vâng.

Cốc cốc cốc. Có tiếng gõ cửa

-Vào đi

-Có chuyện gì mà gọi chúng tớ đến thế Ken?

-Ừ, các cậu ngồi đi tớ có việc cần bàn. Hắn lạnh lùng

-Chuyện hồi sáng ở nhà Alice chắc các cậu đã nghe rõ chứ, tớ muốn tổ chức chúng ta hỗ trợ ngầm để giúp Alice trả thù.

-Ừ, thê cậu định thế nào? Joe hỏi

-Cậu biết Kevil- trùm xã hội đen chỉ dưới tổ chức mafia của chúng ta chứ? hắn nhảm nháp li rựu hỏi

-Lão ta à, một con cáo già, bỉ ổi trong thế giới ngầm. Kevin nói về lão

-Ừ, nghe nói lão ta luôn tìm mọi cách để hợp tác với tổ chức Darknight của chúng ta. Bởi vì nghe nói hắn ta là kẻ thù của Queen và hợp tac với chúng ta để lật đổ Queen. Joe tiếp tục

-Cái gì? Hợp tac với ta để lật đổ vợ ta à? Never. Hahahaha _ Quá đỗi tức cười với hắn.

-Ừ, thê bây giờ chung ta làm sao? Kevin hỏi bởi vì vẫn chưa biết chính xác Ken muốn làm gì.

-Bảo vệ an toàn cho Alice là nhiệm vụ thiết yếu và hãy giúp đỡ khi cô ấy cần_ hắn nói đầy kiên quyết, đừng kệ náo hòng đụng vợ hắn.

-Ok_ Cả 2 đồng thanh rồi ra khỏi phòng chủ tịch.

* Buổi tối tại nhà hắn

-Vợ à, anh về rồi đây_ Hắn bước lên phòng nhung không có tiếng đáo lại. Hắn thấy lợn chạy vào nhà tắm xem thử thì thấy nó đang thả mình trong bồn tắm, nhìn nó lúc này tuyệt đẹp.

-Em à, mau dậy ddi, cảm lạnh đó._ Hắn đang cố kìm nén lại và lay người nó

-Um...vâng_ Nó thoái mái đáp

-Hả? Sao anh ở đây?_ Nô vội đứng dậy lấy áo choàng mặc vào người. Cả mặt thì đỏ hồng vì xấu hổ

Hắn ôm nó vào người rồi trao nó một nụ hôn nồng cháy.

- ưm..._ Nó ôm cổ hắn đáp lại.

- Ủ, anh gọi vợ dậy đi chơi nè_ Hắn cười đều

- Vâng, đợi em thay quần áo_ Nó đẩy hắn ra rồi đóng cửa lại

Nó xuất hiện với chiếc áo T-sirht màu trắc 2 dây, chiếc quần đùi ngắn ôm sát và chiếc áo khoát da lửng tống rất hấp dẫn. Nó mái tóc dài xuông mượt cao lên để lộ chiếc cổ trắng ngần nhìn nó vô cùng quyến rũ.

10. Chương 10 - End

Hắn ôm em nó bước vào Bar làm cho ai ai cũng ngưỡng mộ vì sự xứng đôi của hai người này. Vào căn phòng Vip có 4 người bạn đang ngoài ở đó. Nó nở nụ cười chạy nhanh lại chỗ Sam và Emi.

- Hey, ra nhảy đi._ Sam đợi nó lâu rồi nên nó vừa tới cô này đã nhảy bổ tới kéo đi.

- Ủ đi thôi._ Nó cười híp mắt tung tăng ra khỏi phòng.

- Cẩn thận đó._ Hắn nhắc nhở.

Bây giờ trong phòng không có ai khác ngoài ba chàng trai. Không khí trở nên trầm lắng, ai cũng theo suy nghĩ riêng của mình.

- Chuyện của Kevil sao rồi Ken?_ Joe hỏi

- Tớ đã điều tra xong, ông ta đang thoe giwoir Alice nên tớ rất lo lắng. Alice lại không cho vệ sĩ theo bên mình. Còn tớ thì sắp tới có rất nhiều dự án cần hoàn thành._ Hắn trầm tư suy nghĩ, thoáng chốc mi mắt lại nhíu lên.

- Đúng đó, Alice rất bướng, chúng ta phải làm sao?_ Kevin nhẩm nháp ly rượu đỏ

- Các cậu cho người theo bảo vệ ngầm cho ba cô gái đi._ Hắn đã quyết định không thể làm gì khinh suất được. Đó là tính mạng của vợ hắn.

- Các cậu nhìn kìa?_ Joe chỉ ra sàn nhảy thấy một đám con trai đang vây lấy 3 cô nàng.

- Bọn này to gan nhỉ? Vợ của Ken ta mà cũng dám. Hừ_ Hắn hừ lạnh rồi cùng 3 chàng trai tiến ra.

Còn về phận tụi nó thì vừa bước lên sàn nhảy thì đã hòa mình với những điệu nhảy điêu luyện và nóng bỏng trông thật mê người. Bỗng từ đâu một đám ruồi nhặng tiến lên sàm sỡ các cô. Nó hất mặt về phía hai đứa bạn.

- Tính sao?_ Nó nhếch môi cười.

- Sao trăng gì nữa? Đi dời nhà ma đi. Haha_ Sam cười to làm bọn chúng lạnh sống lưng.

- Tớ trước nhá.. Lâu rồi không vận động. _ emi nháy mắt rồi nhào lên đánh.

Sam và Emi đánh rất đẹp không thể còn đánh toàn chổ hiểm của bọn chúng. Sam với những cú đá xoay người vào tất cả ngã rạp còn Emi lại uyển chuyển với những cú đá móc. Tất cả ngã lăn trên sàn nhảy. Còn nó thì chỉ đứng xem rồi cười vì chiêu thức của hai cô bạn.

- Các cô em hơi quá rồi đó._ Giọng một người đàn ông khàn khàn vang lên. Nhìn ông ta tuổi cũng cỡ cha của nó. Trông thật “dê”.

- Người là ai?_ Sam thách thức hỏi.

- Còn ai nữa, chắc chắn là một ông già. Haha ... ông lão, sao không ở nhà cho con cháu phụng dưỡng._ emi cười to khiêu khích.

- Lão đại là Kevil của thế giới đêm vậy mà tụi bay không biết, thật là kiến thức hạn hẹp._ tên đàn em của ông ta lên tiếng. Cái tên “ Kevil” làm cho nó bừng tỉnh. Thì ra là hắn ta, kẻ thù của nó. Nó nhếch môi khinh bỉ.

- Giới đêm cái khỉ khô. _ Sam cười to, tuy bề ngoài là thế nhưng bọn nó đã biến ông ta là kẻ thù cả Alice.

- Đem các cô em về giải trí thôi._ Lão ta ra lệnh. Rồi bọn đàn em tiến lên nhwung cánh tay của nó ngắn lại.

- Khoan đã, chơi chưa đã mà đi đâu sớm thế lão già?

- Woa, cô em ngày quá quyến rũ, một đêm giá bao nhiêu?_ Ông ta tưởng nso là gái mà làm chảnh.

- Giá bao nhiêu à... Rầm._ Ông ta chưa kịp phòng bị đã bị nó tung cước đá ngang bụng ngã ra sau, may mà có bọn đàn em đỡ.

- Gừ...con nhóc này, gan nhỉ...dám động đến ta?_ Ông ta nổi máu khùng lên quát. Giơ tay đánh nó nhưng đã bị cách tay rắn khỏe của hắn cản lại.

- Lâu ngày không gặp mà ngay cả một cô gái cũng không tha sao, Kevil?_ Giọng nói lạnh lùng của hắn vang lên làm tắt cả lạnh cả sống lưng.

- Kẻ nào? Ken_ Ông ta sững lại khi thấy hắn.

- Thế nào? Động đến vợ tôi mà cũng không hỏi qua tôi sao?_ Hắn lạnh lùng

- Vợ cái gì? Chẳng nhẽ con này?_ Ông ta ngạc nhiên chỉ vào nó.

- Đúng thế. Chúng ta nên kiểm chõ khác nói chuyện cho tử tế. Nếu là đàn ông thì ông nên tính gọn gàng nợ nần đi._ Nói rồi hắn quàng tay qua eo thon của nó rồi tất cả bước đi. Hắn quay qua Joe ra hiệu. Joe lập tức gọi điện đi đâu đó:- Boss ra lệnh tất cả triệu tập bảo vệ phu nhân.

Bên kia ông ta cũng gọi điện cho bọn thuộc hạ, có lẽ hôm nay là một ngày đã máu rồi. Nó nghĩ là thế rồi cũng gửi tín hiệu SOS cho Alex.

Tại một căn biệt thự to nằm ở ngoại ô thành phố. Hình như là căn cứ để tổ chức tổ chức các cuộc chiến.

- Haizzz, giờ mà ủi Đài Loan thì đã có trụ sở chiến đấu hẳn hoi_ Kevin thở dài bất mãn. Thái độ con nít làm cả bọn bật cười.

- Kevil, hình như đã tới giờ. Hahaha _ Giọng nói lạnh lùng của Alex phát ra từ phía cửa. cánh cửa bật ra một chàng trai anh tuấn bước vào.

- hahaha ... Không ngờ Việt nam này lại vinh dự chào mừng cả ba tổ chức bóng đêm lớn nhất thế giới._ Kevil cười to tỏ vẻ hứng thú.

- Đúng thế, quá tuyệt vời._ Alex cũng phụ họa.

- Được rồi, Ken, Alex các người là Boss của Darknight và Queen cùng nhau đàm phán tí đã._ Ông ta cười bỉ ổi.

- Ông sai rồi, ông thật đần độn tổ chức Queen thì ông nghĩ làm sao tôi có thể là boss hả? Ông đã vứt Princess Cold phương nào rồi?_ Alex thấy thật hứng thú với phi vụ này.

- Princess Cold... cô ta đâu? Chẳng phải sợ trốn rồi chứ?_ Kevil cười thoái mái vì nghĩ nắm chắc phần thắng.

- Ken này, chúng ta không thù oán nên cậu hãy ngồi coi kịch hay thôi. _ Ông ta lầm to.

- Có gì mà sợ cần phải trốn hả ngài Lăng Minh. _ Giọng nói trong trẻo của nó Nó thấy thật khôi hài bởi ý nghĩ của lão ta.

- Cái gì? Tên này? Sao ngươi biết, chẳng lẽ...Princess Cold._ Ông ta hơi hoảng

- Là tôi, để tôi giới thiệu thêm, tôi Princess Cold cũng đồng thời là Trần Minh Nguyệt. Đây là Alex em trai tôi, Trần Minh Anh. Hai đứa trẻ mà năm xưa bị ông cướp mất mẹ ruột đó. Hahaha_ Giọng nói lạnh lùng thêm tiếng cười ma quỷ kia làm tắt cả thoảng run rẩy và cả lão Kevil cũng thế.

- Cô chẳng lẽ..._ Kevil nói không nén lời. Tại soa lại trùng hợp thế chứ. Không thể nào.

- Đúng vậy, chúng tôi là người nhà họ Trần.

- Haha .. Dù sao cũng mặc kệ, Queen thì làm gì được ta nào?_ Ông ta khích cười to lên. Nhưng không nghĩ được họa sáu diễn ra.
- Ông sai rồi? Liệu Darknight có thể chứ?_ Bây giờ hắn mới nói. Nhìn nãy giờ, hắn thật muốn giết ông ta.
- Sao cậu lại thế? Ken à, cậu phải hiểu luật giang hồ chứ?_ Ông ta không hiểu
- Tất nhiên tôi hiểu luật chứ. Thế nên động tới phu nhân của tôi thì chỉ có đường CHẾT._ Hắn gằn mạnh từ “hết” lên.
- Alice chính là vợ tôi đó. Thế nên bây giờ chỉ có một con đường... _ Nói vừa xong hắn nháy mắt cho bọn thuộc hạ xông lên. Không để cho lão ta kịp chuẩn bị. Hai bên đánh nhau kịch liệt.

PẮNG

Phát súng thứ nhất phát ra từ Alice

- Phát này bởi vì ông dám gây đau khổ cho gia đình tôi.

PẮNG

Phát súng thứ hai là của Alex.

- Cái này là chính ông cướp đi tuổi thơ của chị em tôi.

PẮNG

Phát súng thứ ba là của Ken

- Bởi vì ông đụng đến vợ tôi.

Ba phát súng vang lên đó làm mọi người sững lại trước cảnh tượng máu từ người Kevil chảy ra ướt đẫm nền gạch. Nó giơ súng lên chĩa vào mi tâm của lão ta.

- Phát này sẽ chấm dứt tất cả. Hahaha

ĐỪNG

Một bóng đen chạy vụt qua đỡ đạn cho ông ta. Có ai biết là ai không? Chính là bà Trần- mẹ của nó. Tất cả sững lại. Máu từ người bà Trần chảy ra. Alice và Alex chết sững tại chỗ. Không một chút nhút nhích.

- Tại sao? Tại sao bà lại làm thế hả?_ Alex hét lên.
- Á.....Á.....Á...._ Nó ngược mặt lên trời hét lên. Tất cả sợ hãi.
- Alice, em bình tĩnh_ Hắn lo lắng ôm chầm lấy nó.
- Alice, bình tĩnh đi cậu_ Sam và Emi cuồng cương lên.
- Nó lúng thingo bước lại chỗ hai người bọn họ đang nằm. Ngồi nhẹ nhàng xuống.
- Tôi muốn biết lí do.
- Ta xin lỗi hai con. Nguyệt, Anh à, kiếp này ta có lỗi với hai con._ Bà Trần thì thào yếu ớt.
- HAHAHAHAHA .... Bà sai rồi phu nhân à, người bà xin lỗi nên là lão già mới phải?_ Alice cười to khinh bỉ bà ta. Sắp chết mới tình ngộ là sao.
- Đúng thế, Tại sao bà lại đối xử với chị em tôi, với cha tôi như thế hả? Thà bà đừng sinh chúng tôi ra, chúng tôi không muốn chứng kiến cảnh chính tay giết chết mẹ ruột mình._ Nước mắt của Alex chảy xuống, bởi vì cậu đau, cậu tức, tại sao???
- Ta xin lỗi, người ta yêu là Kevil nên ta không thể sống thiếu ông ấy được. Mong hai con sống hạnh phúc. Ngàn lần xin lỗi._ Nước mắt bà ta chảy xuống cho sự bùng ngô muộn màng.
- Haha... cuối cùng nước mắt bà đã chảy xuống rồi, hahaha tôi thật kinh hỉ._ Nó cười thật to rồi giơ súng lên: - Nếu đã thế tôi toại nguyện cho hai người.

PẮNG

Phát súng bắn vào người Kevil.

- Cô cứ giết ta đi, ta không có lỗi, bà ta chính là theo ta . hahaha .. Kiếp này ta làm nhà họ Trần tan nát...ta mẫn nguyên rồi.

Cả hai cùng nhắm mắt. Cái chết đến thật nhanh.

-Alex, xứng lý đi. Phẫn cha chị sẽ đích thân bay về Đài Loan để xin gia tộc tha tội._ Nói xong nó bước đi bỏ lại phía sau người mẹ do chính tay nó giết. Hắn chạy theo lái xe đưa nó về biệt thự.

- Anh ơi, em sai rồi phải không? Em là kẻ giết mẹ._ Nó ôm chặt lấy hắn, chỉ trong lòng hắn nước mắt nó mới có thể chảy xuống.

- Em không sai, đó là kết cục mà bọn họ phải trả gái thôi._ hắn đau lòng khi thấy nó như thế, tại sao nỗi đau này không đổ lên người hắn.

* Mọi chuyện cũng đã qua, cuộc sống của mọi người cũng bình thường trở lại. Nó đã về Đài Loan để tạ tội sát mảnh của mình. Và mọi người trong gia tộc cũng đã hổ cho nỗi đau đớn của nó. Cha nó cũng thế. Alex thì đã về Đài Loan để quản lisi Queen. Nó đã giao Queen lại cho hắn ta. Còn 4 người bạn của bọn họ thì đang yêu nhau, lúc nào cũng quấn quít lấy nhau. Nó và hắn thì sống cuộc sống hạnh phúc.

* Ngày cưới

- Lý Tuấn Kiệt con có đồng ý lấy Trần Minh Nguyệt và hứa yêu thuwong cô ấy suốt đời không?

-CON ĐỒNG Ý.

- Trần Minh Nguyệt con có đồng ý?

-Vâng, con đồng ý.

Hai người chính thức thành vợ chồng. Trao nhau chiếc hôn nồng nàn. Hàng ngày cùng ở bên nhau làm việc, cùng quản lí tập đoán và Darknight.

* 5 năm sau.

Ken và Alice là cặp đôi doanh nhân thành đạt và tài giỏi. Thương trường ai ai cũng nể phục. Hai người cùng đưa tập đoàn MINH TUẤN(cái này là của chung hai anh chị) trở thành tập đoàn đứng đầu thế giới về mọi mặt. Và cũng là người làm cho giới hắc đạo nể sợ khi Ken- boss của Darknight và phu nhân Alice tận lực giúp chồng mọi việc tạo dựng cuộc sống hạnh phúc. Những con người tài giỏi này chưa tới tuổi 30.

Tại một ngôi biệt thự rộng lớn và xinh xắn.

- Tuấn Khải à, chạy chậm thôi con._ Nó chạy theo đứa con chưa tròn 5 tuổi của mình. Cậu bé Tuấn Khải thừa hưởng tố chất của cha mẹ nên thông minh không ai bằng.

- Mama, khi nào thì Papa về a?_ Tuấn Khải quay lại trưng vẻ mặt cún con hỏi mẹ.

- papa con sắp về rồi đó._ Nó cười tươi ôm con trai vào lòng.

- Minh Nguyệt, Tuấn Khải._ Giọng nói ấm áp của Tuấn Kiệt từ xa vang lên.

-PAPA _ Tuấn Khải vội chạy nhào tối ôm chầm cha của mình.

Ôm con vào lòng Tuấn Kiệt choàng tay ôm lấy Minh Nguyệt đang mỉm cười đứng gần đó.

-Anh yêu em, cô vợ của tôi.

-Em yêu anh, chồng iu

- Con yêu cha mẹ.

Một gia đình đầm ấm hạnh phúc sống với nhau đến cuối đời làm ai ai cũng ngưỡng mộ.

“ Ai nói công chúa thì không được bên hoàng tử? Tiếu thư thì không thể cạnh chàng trai mình yêu nhất đời? Tiền tài, quyền lực, danh vọng tất cả đều không có ý nghĩa nếu như không có người mình yêu bên cạnh. Hãy bỏ qua tất cả tội lỗi, sai lầm trong quá khứ để hạnh phúc trong hiện tại và tương lai.”

Mãi mãi bên nhau

I You

Forever

The end

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chuyen-tinh-tieu-thu>